



மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே காணம்.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீயர் திருவடிசை சரணம்.

பூ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய உரையுடன் கூடிய

உபதேசரத்தினமாலே

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த திவ்யியப் பிரபந்தங்களுள் இது முதலது. மற்றவை திருவாய்மொழி நூற்றந்தாவியும் ஆர்த்திப் பிரபந்தமும். சுமது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்குப் பாதானப் பரவர்த்தகர்களான ஆழ்வார்கள் அவதரித்த மாதங்கள் கசுடத் திசங்கள் விதவங்கள், அவ்வாழ்வார்களருளிய திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானம் முதலியவற்றை அருளிச்செய்த ஆசாரியர்களின் பெருமைகள், அப்படியப்பட்ட ஆசாரியர்களுள் தலைவரான பிள்ளை வேகாசாரியரின் பெருமை, அவர் பணித்த சிறுநம்பங்களின் தலைவரான ஸ்ரீவசுப்புவணத்தின் பெருமை, அந்த திவ்ய சாஸ்தாத்தின் ஸாரார்த்த விசேஷம் ஆகிய இவையியவர்கள் இப்பிரபந்தத்தில் மிக அழகிய கட்டையில் அருளிச்செய்யப்படுகின்றன.

ஆழ்வார்களின் திருவவதாரக்கிராமம் "பொய்கையார் பூதந்தார் பேலார் புகழ்முழிகை வையனருள்மாறன் சேரலர்கோன் துய்யப்பட்ட காத னன்புதான் துனி கற்பணன் கண்கலியன் சதிலர் கோற்றத் தடைவாய்க்கு" என்ற பாசரத்தினால் இதில் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலே அவ்வாழ்வார்களின் அவதார காலகளை அருளிச்செய்து வருமிடத்து முதலாழ்வார்களின் முயருடைய அவதார காலகளைக் கூறிவிட்டு அடுத்தபடியாவது திருமுழிகையாழ்வாரின் அவதார காலக் கூறவேண்டியிருக்க அதனருமல், திருமண்கையாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமுழிகையாழ்வார் குவசேகராழ்வார் கம்பாழ்வார் பெரியாழ்வார் என்று இவையே ஒரு க்ரமம் கையத்து அவதாரகாலகன் கூறப்பட்டிருக்கின்றன; இவையே எந்த க்ரமத்தில் சேர்க்கிறென்று பலரும் கிமர்சிப்பார்கள். கேண்மின. முதலாழ்வார்களின் அவதார காலகளை முதலிலே கூறிவிட்டு உடனே மாதங்களினடையே அருளிச்செய்து வருகிறார். அதாவது—முதலாழ்வார்கள் அவதரித்தது ஐப்பசிமாதம். அதற்கடுத்தமாதம் வாரத்திகை பாதலால் அத்திங்களில் அவதரித்த இவையே ஆழ்வார்களைப்பற்றிப் பேசினார். அதற்கு அடுத்தமாதம் மாகழியாதலால் அதில் அவதரித்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாசைப்பற்றி உடனே பேசினார். அதற்கு அடுத்தது கைமாதம். அதிலவதரித்த திருமுழிகையாழ்வாசைப் பேசுவது ப்ராப்தமாகிறது, இவையே மாதக்ரமமாக கையத்து அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டு கொள்வது.

இத்திவ்யியப்பிரபந்தத்தின் அமைப்பிசைமுறு கிசாத்றது. அமுதெசமுருகின்ற தமிழினில் கிணம்பிய சீர்மை சொல்புகில் வாயமுதம் பசுக்கும்.

தனியன்

முன்னத்திவாய் மொழிப்பிள்ளை தாமுபதேசித்த கேள்
தன்னின்படினயத் தணவாதசொல் மணவாளமுனி
தன்னண்டன்செய் உபதேசரத்தினமாலேதன்னைத்
தன்னெஞ்சு தன்னில் தரிப்பவா தாள்கள் சரணமக்கே.

முன்னம்	முதலாவதில்	உபதேசரத்தின் மானம்	உபதேசரத்தின் மானம்
திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தாம் உபதேசித்த கேள் தன்னின் படியை தணவாத சொல்	(கண்காசாரியரான) திரு வாய் மொழிப்பிள்ளை உபதேசித்தருளின கீர மதவற அதிகாரியா மல் அதுவாதத்திதே பேசு மன்காண்	தன்னின் தம் கெஞ்சு தன்னில் தரிப்பவர்	{ உபதேசரத்தின் மானம் மொண்டித திவ்யியப் பிரபந்தத்தை தங்கள் நுகுதயத்திலே (கண்டபாட்டு செய்து) தரிக்கின்றவர்க ளுடைய திருவடிசை கமக்குத் தஞ்சம்.
மணவாளமுனி தன் அன்புடன் செய்	மணவாளமாமுனிகள் தம்முடைய பரமசிவரை யிசைவு செய்தருளின	தன்னின் கமக்கு சரண	

தனியன் உரை முற்றிற்று.

ஆழ்வாரொம்பெருமானார் ஐயர் திருவழிகளை காணாம்.
விசதவாக் சிகாமனியான மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த

உபதேசரத்தினமலை.

தமக்குக் கிடைத்த உபதேச வழியின்படியே வெண்பானிலமைத்துப்
பேசுவதாகக் கூறுதல்.

எக்தை திருவாய் மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால் *
வந்த உபதேச மார்க்கத்தைச்—சிக்தை செய்து *
பின்னவருங் கற்க உபதேசமாய்ப் பேசுகின்றேன் *
மன்னியசீர் வெண்பாவில் வைத்து.

(க)

எக்தை	எமக்கு ஆசிரியரான	பின்னவரும் கற்க	பின்புள்ளாரும் கற்கு
திருவாய்மொழிப்பிள்ளை	திருவாய் மொழிப்பிள்ளை வென்றிற் திருமலை யாழ்வாருடைய	மன்னிய சீர் வெண்பா வில் வைத்து	மாத பொருத்தமான சீர்களை உமடைய வெண்பா வென்றிற் யாப்பிலே அமைத்து
இன் அருளால் வந்த	பாமகிருஷ்ணயினால் கிடைத்த	உபதேசம் ஆய் பேசுகின் றேன்	(உள்ளத்திற்கும் உகைத் திற்கும்) உபதேச ரூப மாகப் பேசுகிறேன்.
உபதேசம் மார்க்கத்தை சிக்தை செய்து	உபதேச வழியை அது வக்தித்து		

“மன்னிய சீர்” என்பதை வெண்பாவிற்கு விசேஷமானதாகக் காமல் “மன்னிய சீர்களைப்
பேசுகின்றேன்”— ஆழ்வாராசாரியர்களின் திருக்குணங்களைப் பேசுகின்றேன் என்றுரைப்
பாருமுளர்.

(க)

இப்பிரபந்தத்தை விவேகிகள் உகப்பதே போதுமென்றல்.

கற்றோர்கள் தாமுடைய கல்விதன்னிலாசையுள்ளோர் *
பெற்றோமெனவுகந்து பின்புகற்பர். *—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத்தாலிகழில் வந்ததென்னெஞ்சே! * இகழ்கை
ஆச்சரியமோதானவர்க்கு.

(உ)

கெஞ்சே	மனமே!	மாச்சரியத்தால்	மாந்நாயுத்தினால் [பகை பாசாட்டி]
கற்றோர்கள் தாம் உகப் பர்	கல்விபயிற் றவர்கள் (இப் பிரபந்தத்தைப் பெற்று) மகிழ்ச்சிடு வர்கள்;	இகழில்	இதனை இகழ்த்தால்
‘கல்வி தனில் ஆகை உள் ளோர்	கல்வியில் விரும்பமுள்ள வர்கள்	வந்தது எவர்	அதனால் எமக்கு உள் டாரும் சேதமென்ன? (ஒன்றுவிடில்)
பெற்றோரும் என உகைத் து	‘இது கல்விப் பெற்றோ மே!’ என அகருமாறு க்து	அவர்க்கு	அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு
பின்பு கற்பர்	பிறகு இதை அப்படியிப் பள்ளர்;	இகழ்கை	கல்வி விசுவயன்னை இகழ் வதென்பது
மற்றோர்கள்	(சீஞ்சு சொன்ன இரண்டு வகுப்பினுஞ் சொந்த) மற்றையவர்கள்	ஆச்சரியமோ தான்	வியப்போ? [அவர்க்கு இது இயல்பேயன் னே.]

“ஆக்சரியமே-தானவர்க்கு” என்று பிரித்து தானவர்க்கு-ஆனார்பாக்குகிசைக்கு வந்து பொருளுகாப்பாருமுளர்; ஆயினும் மணவானமாமுனிகள் இவ்வனம் விவாதித்து அருளிச் செய்வவரல்லர் என்பர் பெரியோர். (உ)

ஆழ்வாராசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு வாழ்த்துக் கூறுதல்.

“ஆழ்வார்களவாழி அருளிச்செயல்வாழி”
தாழ்வானுரில்லாவுர்தாம்வாழி — ஏழ்பாரும்
உய்ய அவர்களுரைத்தவைகள்தாம்வாழி
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்க்கு. (க)

ஆழ்வார்கள் வாழி	{ பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்கள் வாழ்க்கிடுக; அவர்களுளிய இவ்வி யம் பிரபந்தங்கள் வாழ்க் கிடுக;	எத் பாரும் உய்ய அவர்கள் உரைத்தவைகள் தாம்	{ பூண்டலம் முழுவதும் உறுதிவிரும்புமாத அவ்வாசிரியர்கள் அருளிச் செய்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளும்
அருளிச்செயல் வாழி			
தாழ்வு ஆதம் இவ் குரவர் தாம் வாழி	{ தாழ் வொன்றுயில்வாத [மிகச் சிறந்த] ஏம் பெருமானார் முதலான ஆசாரியர்கள் வாழ்க;	செய்ய மறை தன் னுடனே சேர்க்கு வாழி	{ விவக்ஷணமான வேதங்க ளோடு கூட வாழ்க.

“செய்யமறை தன்னுடனே சேர்க்கு” என்றது வேதங்களும் வாழவேணுமென்று அவற்றுக்குமாக மங்களாகாஸனம் செய்தபடி ஆழ்வாராசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கெல்லாம் வேதமே முடிமானது பற்றி அவற்றுக்கும் மங்களாகாஸனம் பாரபகம். “செய்யமறை தன் னுடனே சேர்க்கு அவர்களுரைத்தவைகள்” என்று அகிலித்து “வேதங்களுக்குச்சேர ஆசாரி யர்கள் அருளிச்செய்தவை” என்று பொருளுகாப்பாருமுளர். (க)

ஆழ்வார்களின் அவதாரக்ரமம் கூறுதல்.

பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் * புகழ்மழிமிசை
அய்யன் அருள்மாறன் சேரலர்கோன் *—துய்யப்பட்ட
நாதன் அன்பர்தாள்துளி நற்பாணன் கன்கலியன் *
நதிவந்தோற்றத்தடைவாமிக்கு. (ச)

பொய்கையார்	{ பொய்கையாழ்வார் முதன் வர்,	அன்பர்தாள்துளி	{ தொண்டாழிப்பொடி ஆழ்வார் எட்டவணர், பரமஸாத்விக்கான திருப் பாணந்துவர் ஒன்பதா மவர்,
பூதத்தார்	{ பூதத்தாழ்வார் இரண்டா மவர்	நல் பாணன்	{ விவக்ஷணரான திருவக் கையாழ்வார் பத்தா மவர்,
பேயார்	{ பேயாழ்வார் மூன்றுமவர், சித்திவாயத்த திருமழி சைப்பிரான் நான்கா மவர்,	தன் கலியன்	{ இந்த வரியசக்கிரம மானது
புகழ் மழிமிசை ஐயன்	{ அருள் மிகுந்த கம்மாழ் வார் ஐந்தாமவர்,	ந.க	{ இவையுளில்
அருள் மாறன்	{ குகசேசரப்பெருமான் குருமவர்,	இங்கு இவர் தோற்றத்து அடைவு ஆம்	{ இவையாழ்வார்களின் அவ தாரக்ரமமாகும்.
சேரலர்கோன்			
துய்ய பட்டநாதன்	{ பரிசுத்தரான பெரியாழ் வார் ஏழாமவர்,		

இக்காலத்தவர்கள் சிலர் ஆசாய்ச்சி செய்வதாகப்புகூற்று தவறுதலான சில நிரூபணக்களைக் காட்டி இந்த அடைவின் மாறுபடுத்தி, பின்னே புள்ளவர்களை முன்னே தள்ளி முன்னேயுள்

ளவர்களைப் பின்னே விழுந்து மணம்போனவரானது அவதாரகாமங்களைக் கல்பிக்கின்றனர் ; அதனால் துன்புறுக்கின் செஞ்சு கலங்காரமக்காகப் * பெரியலோத மணவாளமாமுனிகள் இங் களை அடைவுதன்னை அமைத்தருளினாராயிற்று. (ச)

ஆழ்வார்களவதரித்த மாத நகைத்திரங்களைக் கூறுவோமெனல்.

அந்தமிழால்நற்கலைகள் ஆய்ந்துரைத்த வாழ்வார்கள் *

இத்தவுலிலிருளீங்க *—வந்துதித்த

மாதங்களுக்கள்தமை மண்ணுலகோந்தாமரிய *

நதென்று சொல்லுவோம்யாம்.

(இ)

அம் தமிழால்	{ அழகிய தமிழ்ப்பாணவழி	வந்து உதித்த	வந்து அவதரிக்கப்பெற்ற
கல் கலைகள்	{ இவ்வியப்பிரபந்தங்களை	மாதங்களை நான்கள் தமை	{ மரணங்களைவும் கடித
ஆய்ந்து உரைத்த ஆழ்	{ குரையத்தருளிச் செய்த		{ திரங்களைவும்
வரர்கள்	{ (மேற்கூறிய) ஆழ்வா	மண் உலகோர் தாம்	{ இந்நிலவுலகத்தவர்கள்
	கள்	அறிய	{ கித்தகாலமாகத்
இத்த உலகில் இருள்	{ இவ்விருள் நகுமாராவத்		{ தெரித்துகொள்ளும்
நிலை	{ தில் அகலிருள் தெரிய	சுது என்று	{ பொருட்டு
	வதற்காக	யாம் சொல்லுவோம்	{ இன்னவையென்ற
			{ இனி நாம் கூறுவோமாக.

இன்ன ஆழ்வார் இன்ன மாதத்தில் இன்ன நகைத்திரத்தில் அவதரித்தாரென்பது அந் நகைத்தில் வழங்குவந்தாலும் பிறநகைத்தில் எக்காரணத்தாலும் பிறழவு விளைபாமைக்காக அவற்றைப் பரப்பிவிடக்கருங்கின்றோரென்க. பெரியவாக்கான் பின்னை யருளிச்செய்த முதல் திருவந்தாதி வியாக்கியானத் தொடக்கத்தில் “இந்த முதலாழ்வார்கள் இன்னகிடத்தில் அவதரித்தாரென்பது காலப்பழமைமாலே கிச்சயிற்சுப் போகாது” என்று பொருள்பட ஒரு ஸ்ரீவைத்தி காண்கிறது. அங்கிடத்தில் அரும்பறவுரைகாரர்கள் இங்கு ஏதோ வாக்விப் பிறழவு உள்ளது என்று எழுதியுள்ளார்கள். பெரியவாக்கான் பின்னை அங்நைம் அருளிச் செய்தது உண்மையாயிருப்பின் பரம பரமாளிகாரான மணவாளமாமுனிகள் இவ்வுபதேச சத்தினமாலே “என்னருஞ் சீர்ப்பொய்கை முன்னோகியவுலகில் தோன்றிய தூர் வண்மை மிகு கச்சி மல்லி மாமலி” என்று அறுதியிடாக அருளிச்செய்ய கேர்க்கிராது. பெரிய வாக்கான் பின்னை காலத்திற்கு முன்னமே அவதரித்து அநுலக்தானத்திலும் நிகழ்க்து ஈரும் திருவந்தாதித் தனியன்களிலும் “கச்சிகை வந்துதித்த பொய்கைப்பிரான்” என்றும், “கடன் மல்லிப் பூநந்தார்” என்றும் உள்ளதற்கு மாறாகப் பெரியவாக்கான் பின்னை தாம் அருளிச் செய்வாயும் பரணத்திலினை, ஆரினும் வாக்விப் பிறழவு விளைந்திட்டது. இங்ஙனே பிறழவு கேராமக்காலவே மாமுனிகள் ஆழ்வார்களவதரித்த மரண கடித்தா திய்ய தேசங்களை இப் பிரபந்தத்தில் இட்டருங்கின்றோரென்றுணர்க. (இ)

முதலாழ்வார்களின் மாத நகைத்திரங்கள் கூறுதல்.

ஐப்பசியிலோணம் அலிட்டம் சதயமினை *

ஒப்பிலவான்களுலகத்தீர் ! *—எப்புவியும்

பேசுகழ்ப் பொய்கையாச் பூதத்தார்பெயாழ்வார் *

தேகடனே தோன்றுசிறப்பால்.

(உ)

உலகத்தீர்	{ உலகத்தீரில் உள்ளவர் களை!	ஒப்பு இல தும் நாளால்	{ ஒப்பில் லாதவையான காட்கள் எனவெய் முய்,
எம் புலியும் பேசு புகழ்	{ உலகமென்றும் பேசுபுகழ் இன்ற புகழையுடைய	ஐப்பகியில் நணம் அலிட்	{ ஐப்பகியாதத்தில் திரு மொணம் அலிட்டம்
கெய்வையார் பூத்தார்	{ பொய்கை புகழ் பெயர்ந் வார் மூலமும்	டம் சதயம் இயை	{ சதயமென்றும் இத் திரு நாட்களாம்.
பேயாழ்வார்	{ தேஜஸ்வாடனே அவத சித்த சந்தந்தினால்		
தேவடனே			
தேவந்த			
பெய்வால்			

இவ்வாழ்வார்கள் மூவரும் கிபகத்தில் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரியாதவராய், கூடித் திரியும் பேசுகளாயிருந்ததனாலும், அர்ச்சகரீதியும் அப்படியே கூடியே வாழ்வதனாலும் இம் மூவர்க்கும் சேர்த்தே பாசா மிட்டருளினாராயிற்று. ஐப்பகி, ஐப்பகி என இரண்டுமுண்டென் பர், ஒணம்—'சீரோண' என்றும் நட்சொற்கிதையு. 'தேகடனே' என்ற விடந்து அயோ ரித்தவ்யாயுத்தமான தேஜஸ்வா கிவகரிதம். "சிறப்பால் ஒப்பிலவாம்" என்று அங்ங விக்கும்.

(க)

பொய்கையார் முதலான மூவர்க்கு முதலாழ்வார்களுன்கிற திருநாமம் திகழ்ந்தமைக்குக் காரணங் கூறுதல்.

மற்றள்ளவாழ்வார்களுக்கு முன்னேகத்தரிந்து *
நற்றமிழால் னுல்செயுனாட்டையுத்த *—பெற்றிமையோன்
என்ற முதலாழ்வார்களுன்னும்பேரிவிக்கு *
சின்றலகத்தே கிகழ்க்கு.

(எ)

இவர்க்கு	{ பொய்கையார் பூத்தார் பேயார் என்றும் இம் மூவர்க்கும்	மற்றள்ள ஆழ்வார் களுக்கு முன்னே வந்து கித்தரி	{ திருமழி கைப்பிரான் (முதலான) கத்த ஆழ் வார்களுக்கு முன்னம் வந்து தேவந்தி
முதலாழ்வார்களின் ஊம் பேர்	{ முதலாழ்வார்க்கு என்னிற திருநாமம்	கல் தமிழால்	{ கிலகயுணமான தமிழ் தும்
உலகத்தே கிழ்ந்த நின் றது	{ உலகத்தில் ப் சலித் த மானது (எ த னு வே யென்னில்) (இவ்வாழ்வார்கள் மூவரும்)	தால் செய்து	{ திருவந்தாதிசனென் திற திவலியப் பிரபந்தம் கலை வருவரிச்செய்து
		எட்டை உயர்ந்த	{ இவ்வுலகை உலு ஜீயிப் பித்த
		பெற்றிமையோன் கந்து	{ பெரியார் என்னிற காரண த்திருநல்.

பொய்கையார் முதலான மூவர்க்கும் முதலாழ்வார்களுள் பாசரித்தமாதற் திருநாமம் வழங்குவதுகின்றது. இத்திருநாமத்திற்கு இன்னது காரணமென்று விசுபிக்கிறது இப்பாசரம். மற்றள்ள வாழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்துகித்தரிப்பாரிதும் முதலாழ்வாரின்; நற்றமிழால் தல் செய்ததனால் ஆழ்வார்களாரின் என்றதாயிற்று. பெற்றிமை—பெருமை. என்று— என்ற காரணத்தினால் என்றாய். "பெற்றிமையோ சென்றும்" என்கிற பாடம் மறுக்கவும் மறக்கவும்தக்கது.

(ஏ)

திருமய்கையாழ்வாருடைய அவதார நான்கு கூறுதல்.
பேதைகெஞ்சே! இன்றைப்பெருமை யநீந்திகுயோ! *
ஏதுபெருமை யின்றைக்கென்றென்னில்! *—ஒதுகின்றென்
வாய்த்தபுகழ்மய்கையர்கோன் மாகிலத்தில் வந்ததித்த *
கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள்காண்.

(அ)

பேதை கொஞ்சே	அறிவில்லாத மனமே!	ஒருகின்றேன்	சொல்லுகின்றேன்;
இன்றை பெருமை அறித் தீயியோ	{ இன்றைக்குள்ளுள்ள பெரு மையை நீ அறிந்த கொள்ளவில்லையோ?	விழித்த புகழ்	{ பொருந்திய புகழை புடைவரான
இன்றைக்கு என்து	{ இன்றைக்கு அவை தாசனமாக	மங்கையர் கோன் மா கியத்தில் வந்து உதித்த	{ திருமங்கையாழ்வார் விசாலமான இவ்வுலகில் வந்து தோன்றப்பெற்ற
உற பெருமை என்னில்	{ என்ன பெருமை புன் னது என்கிறாயோ? (கேள்)	கார்த்திகையில் கார்த்தி தினம் கான் கான்	{ கார்த்திகை மாதத்தா க்குத்தினம் கருதா மன்றோ வின்று.

*** அந்தந்த ஆழ்வார்களின் திருக்கூத்திர தினங்களில் கோயில்களிலும் கிருத்தங்களிலும் வர்பாட்டுண்டு ஸேவிப்பதற்கு உதவ வேண்டுமென்று கிஷயர்களின் வேண்டுகோளினால் இப் பிரபந்தம் அருளிச் செய்ததனால் அநற்குத் தருதியாகவே இந்த காட்பாட்டுக்களில் பெரும் பாடும் 'இன்று' என்று அமைக்கப்பட்டது. அந்த அலகார கண்ணுளை கோக்கிய கிந்ததேசம் இது. இரண்டாமடியில், "இன்றைக்கென்னென்னில்" என்று கில பிரதிகளிற் பாடும் கண்டாடும் அடில் அர்த்தம் பொருந்தாது. ஏது என்பதும் என் என்பதும் பரியாயமாதலால் புகருக்கமாகும்; ஆகவே 'இன்றைக்கென்றென்னில்' என்பதே பாடம். "அதற்கென்று என்ன ஏற்றம்" என்று உலக வழக்குள்ளுதாதல் அதிக.

(அ)

(இதுவுமது.)

மாறன்பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன் *

சூரங்கங்குற அவநரித்த *—விறுடைய

கார்த்திகையில் கார்த்திகைகள் இன்றென்று காதலிப்பார் *

வாயத்தமலர்த்தாள்கள் கேஞ்சே! வாழ்த்து.

(க)

கெஞ்சே	ஒ மனமே!	விது உடைய	பெருமை வாய்த்த
மாறன் பணித்த	கம்மஞ்சலாகருளிச் செய்த	கார்த்திகையில் கார்த்தி தினம் கான் இன்று என்று	{ கார்த்திகை மாதத்த க்குத்தினம் பன்றோ இன்று - என்று கொ ண்டி
தமிழ் மறைக்கு	{ தாமிடமெதமான *நிரு விருத்தம் முதலிய காங்கு பிரபந்தக் கூட்டும்	காதலிப்பார்	{ குதாறவிப்பவர்களி ஓடைய
சூர அங்கம் உற	{ சூர அங்கங்களாக சூர பிரபந்தங்களை அருளிச் செய்யும் பொருட்டு	வாயத்த மலர் தாள்கள்	{ (மலர்கு) பரபந்தமனை பாதாசயித்தகளை தோத்திரஞ்செய்வாமாக.
மங்கையர் கோன் அவ நரித்த	{ திருமங்கையாழ்வார் அவ நரிக்கப்பெற்ற	வாழ்த்து	

*** ஆசார்வற்குறையத்தில் "வேத சதுஷ்டயாகிகோபாங்கங்கள் பதினாறும் போலே இங் கதுக்கும் இருக்கியிழ தாற்புலவர் பணுவலாடும் மறை யென்மர் கன்மாலகனும்" என் துன்னது. ஸடமொழி வேதந்திற்கு அங்கங்களும் உபாங்கங்களும் இருப்பதுபோலே தமிழ் வேதந்திற்கும் அவை புண்டு; குக் உறுது ஸாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்களுக் கும் சிஷா விபாகரணம் கிருத்தம் சுந்தஸ் கல்பம் ஸ்ரீயோதிகம் என்கிற ஆறு அங்கங்களும், மீமாம்ஸா ந்யாய புராண தர்மசாஸ்திரங்கள் முதலிய உபாங்கங்கள் எட்டும் ஆகப் பதினாறும் போலே, திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி திருவாய்மொழியாதிரி இந்தத் தமிழ் மறை நான்கிற்கும் திருமங்கையாழ்வாருடைய திவ்யியப் பிரபந்தங்களாகும் மறை வரழ்வார் கள் எண்மருடைய கிலகூண பிரபந்தங்களும் அங்கோபாங்கங்களென்பது தாற்பரியம்.

நெருக்கமாகப் பார்த்துக்கொண்ட பிறிய திருமொழி, திருக்குறளுந்நாண்டகம், திருவெழுநூற்றிருந்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருசெந்தித்தாண்டகம் ஆகிய ஆறு பிரபந்தங்களையும் ஆறு அங்கமாகக் கொண்டப்பட்டன. சம்மாழ்வாருடைய திருவுள்ளத்தைப் பின்பற்றியே இவர் அருளிச்செய்திருப்பது கொண்டு இங்ஙனே கூறலாயிற்றென்க. (க)

திருப்பாவாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

கார்த்திகையரோசினிநாள் காண்பினின்றுகாசிலியீர் !
வாய்த்தபுகழ்ப்பாணர்வநுதிப்பால் *—ஆத்தியர்கள்
அன்புடனேதான் அமலனாதிபிரான்கற்ற தற்பின் *
நன்குடனேகொண்டாடும்நாள். (கல)

காசிலியீர் இன்று	உவந்தவர்களே ! இக்காள்	ஆத்தியர்கள் அன்புடனே தான்	ஆத்தியர்கள் பக்தியோடு
கார்த்திகை உரோகினி நாள் காண்பின்	கார்த்திகையாதந்த ரோகினி கடித்திர மாகும் ;	அமலனாதிபிரான் கற்ற தன் பின்	அமலனாதிபிரானென்ற பிரபந்தம் (இக்கா ளால்) கற்பப்பெற்றோ மென்று மகிழ்வது பற்றியும்
வாய்த்த புகழ் பாணர்	பொருத்திய புகழை புடைபாண திருப்பாவாழ்வார்	கன்குடனே	கலமாக
வந்து உதிப்பால்	வந்ததோன்றியபடியால்	கொண்டாடும் நாள்	கொண்டாடும் பெறும் காளாகுமிது.

*** தமிழில் சகரமுதலான சொல் வரத்தகாததனால் “கார்த்திகையில் ரோகினி நாள்” என்பது சுத்த பாடமன்று. “கார்த்திகையில் உரோகினி நாள்” என்கில் வெண்டிர பிரம மாதலால் அதுவும் பாடமன்று ; “கார்த்திகையுரோகினிநாள்” என்பதுவே சுத்த பாடம். “புதியன புதுதூதும் வழுவல்” என்ற நன்னூற் சூத்திரத்தைக் கொண்டு சகரமுதலான சொற் பிரயோகமும் சிறுபான்மை வழுவற்ற தென்பாருமுள். அறிவவேண்டுமீதந்தக்கலை பெண்ணாம் அழகாக அமைந்துப் பந்தே பாகரமாகக் கருங்கவருளிச் செய்தவர் இங்காழ்வாரோ யாதலால் “அமலனாதிபிரான் கற்றதற்பின்” என்று சிறப்பித்தெடுத்துக் கூறினசொல்லு. (கல)

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

மன்னியசீர்மார்கழியில் கேட்டையின்றுமாலிலத்தீர் !
என்னிதனுக்கேற்றமெனிலரைக்கேன் *—துண்ணுபுகழ்
மாமனையோன் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்பிறப்பால் *
நான்மறையோர் கொண்டாடும்என். (கக)

மக சுவர்தீர் இன்று சீர் மன்னிய	{ பந்தவலத்திலுள்ளவர் கேள் ! இன்றைத்தினம் சிறப்புப் பொருத்திய நாள்வழிமாதத்துக் கேட் டையாகும் ; இக்காலக்கு என்ன ஏற்ற மென்றால் { சொல் லு கின்றேன் : (கேள்வின் ;)	துண்ணு புகழ் மக மறையோன் தொண்டரடிப் பொடி ஆத்கார் பிறப்பால் நான் மறையோர் கொண்டாடும் நாள்	{ சீரப்பிய புகழையுடைய நாள் பரம வைதீரான தொண்டரடிப் பொடி வாழ்வாருடைய அவதாரம் காரணமாக வைதீரோத்தமர்கள் ஆதரிக்கும் திரு நான்கு மிறு.
--------------------------------------	--	--	---

திருமழிசைப்பிரான் திருநாள் கூறுதல்,
 ஸதயில்மகமீனா தாணியீர்! ஏற்றம் * இந்தத்
 தையிலமகத்துக்குச் சாற்றுகின்றேன் *—தூய்யமதி
 பெற்ற மழிசைப்பிரான் பிறத்தனானேன்று *
 நற்றவர்கள்கொண்டாமேநான்.

(கஉ)

தாணியீர்	நிலைமாதையர்களை!	தூய்ய மதி பெற்ற	{ பரிசுத்தமான மதியைப்
இன்று	இவ்வான்	மழிசை பிரான்	{ பெற்ற
சாதில் மகம்	{ ஸதயாதந்து மகமகத்	பிறந்த மான் எவ்வு	{ திருமழிசைப்பிரான்
	{ தாணியும்;	சுவிதலர்கள்	{ திருமவதரித்த திருநா
இந்த தையிலமகத்துக்கு	{ இந்தத்தையில மகத்தித்	கொண்டாமே நான்	{ னென்று
பெற்றம் சாற்றுகின்றேன்	{ குண்டான பெருமை		{ மஹாதபலவிகள்
	{ வாய் சொல்லுகின்		{ கொண்டாய் பெற்ற
	{ தோன்; (கொண்டேன்.)		{ நாளாயிது.

* * * இவ்வழுவார் போயாழ்வாரை வடிவனிலித்து திருத்தினவராகலால் அது தேவந்தத்
 “தூய்யமதி பெற்ற” என நகுளிக் செய்தார். மக நகத்திறத்ததைத் சுற்றி ஸ்பந்தரவிகள் வந்திப்
 பதவதி சேர்த்திடிகள் உறுவர்கள்; அதற்கேற்ப “நல்தவர்கள் கொண்டாடும் நான்” என்
 நகுளிக் செய்தார் போனும், தாணியென்னும் வடசொல் தாணியென்று நீட்டல் பெற்றது.

குலசேகரரழுவார் திருநாள் கூறுதல்.

மாசிப்பனாபூம் காண்மினீன்று மண்ணுலகீர் *
 தேசித்தவசுத்தக்கேதென்னில் —* பேசுகின்றேன்
 கொல்லிகளக்கோன் குலசேகரனிறப்பால் *
 நல்லவர்கள்கொண்டாமேநான்.

(கக)

மாண் உலகீர்	{ மண்ணிடத்தினுள்ளவர்	கொல்லி நகர் கொண்	{ கொல்லி பெண்ணும்கொல்
இன்று	{ களை!	குலசேகரன்	{ குல் தலைவரான
மாசிப்பனாபூம்நாண்டின்	{ துள்ளாதநிலம்	பிறப்பால்	{ குலசேகரரழுவாருடைய
	{ மாசி மாதத்தப் புறவ	நல்லவர்கள்	{ திருமவதாரமகமகமான
இது திலகம் துக்கு	{ ஸ-கொத்திசான்னோ;	கொண்டாமே நான்	{ ஸத்தவிகள்
தேச வறு ளன்னில்	{ இக்கொருக்கு		{ கொல்கும் காணாயிது.
பேசுகின்றேன்	{ என்ன மதிப்பு என்னுள்		
	{ சொல்லுகின்றேன், (கொண்		
	{ மின்.)		

* * * தேச—தேசம் என்னும் வடசொல்லாகும். நிலம்—நிலைமென்னும் வடசொல்
 அகாரம்.

தம்மாழ்வார் திருவவதாரநாள் கூறுதல்.

வளவையாசி லீலாகத்தினைத்ததை *
 பாறோதயப் பகர்கின்றேன் *—போகும்
 வேதம்மறிச்செய்த மெய்யனழிக்குருகை *
 நாதனவதரித்தநான்.

(கச)

வர ஆர்	சிலைம பிறுத்த	தமிழ் செய்த	{ தரவிட பாசு செய்
வளவையி லீலாகத்தின்	{ வளவையி மாதத்து விசாக	மெய்யன்	{ தருவின
எத்தத்ததை	{ எத்ததிரத்தினுடைய		{ வதாரத்தலாதிமய
பாறோர்	{ தெப்பை	மழில் குருகை காநன்	{ அழுவிய திருவெரிஞ்ஞத்
தூய்ய	{ உலகத்தவர்கள்		{ தலைவரான கம்பாந்
பேசுகின்றேன்	{ தெரிந்து கொள்ளுமாறு		{ வர்
	{ கொள்ளுகின்றேன்;		{ தோன்றிய திருவான்
செய்யும் வேதம்	{ சீரமை பிறுத்த வட	ஆயதரித்த நான்	{ றேயிது.
	{ மொழி வேதத்தை		

நம்மாழ்வாரும் அவர் திருநாளும் அவர் திருவாக்கும்
ஒப்பற்றவை யெனல்.

உண்டோவைகாசி லிசாகத்துக் கொப்பொருளாள் ? *
உண்டோ கடசேயர்க் கொப்பொருவர் ? *—உண்டோ
திருவாய்மொழிக்கொப்பு ? தேன்தருகைக்குண்டோ *
ஒருடாந்தனிவெனக்குழர் ?

(கடு)

வைகாசி யிசாகத்துக்கு ஒப்பு ஒரு நாள் உண் டோ	வைகாசி லிசாகத்தோ டொத்ததொரு திரு வான் உண் டோ ? (இவ்வீடு)	திருவாய்மொழிக்கு ஒப்பு உண்டோ	திருவாய்மொழியோ டொத்ததொரு திவ் யப் பிரபந்த முண் டோ? (இவ்வீடு)
கடசேயர்க்கு ஒப்பு ஒரு வர் உண்டோ	கடசேயர்க்கு யொத்த ஒருவர் குண்டோ? (இவர்)	பாந்தனிக்கு தென் குருகைக்கு ஒப் பும் ஒரு ஊர் உண் டோ	இப்போண்டைத்தித் ருவோ திருவாய்மொழி டொத்த தொரு திவ்ய தேச முண்டோ? (இவ்வீடு)

பெரியாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

இன்றைப்பெருமையறிந்திலையோ ஏழைகெஞ்சே! *
இன்றைக்கென்னேற்றமெனினுரைக்கேன் *—என்றிபுனை
பல்லாண்டுபாடிய மம்பட்டார்பிரான் வந்துதித்த *
நல்லாணியில் சேர்திளாள்.

(கடு)

ஏழை கெஞ்சே	அறிவிவியாள் மனமே !	பல்லாண்டு பாடிய	திருப்பல்லாண்டை யருளிக் செய்த
இன்றை பெருமை அறிந்திலையோ	இன்றை உற்றுண்டான பெருமையை அறிய மாட்டாரோ?	மம் பட்டார்பிரான் வந்து உதித்த	மம் பெரியாழ்வார் வந்து தோன்றிய
இன்றைக்கு வந்தும் என் வனில் உரைக்கேன் என்றி புனை	இன்றைக்கு வன்ன பெருமை யென்னில், சொல்லுகிறேன் சொன் கன்மைவாய்ந்த	ஆணியில் சேர்திளாள் என்	ஆணியாத்த நல்லாணி யென்ற நல்லாண் கான்.

(இதுவுமது.)

மாமிலத்தின்முன் கம்பெரியாழ்வார்வந்துதித்த *
ஆணிதன்னினிசோதிபென்றாலாதரிக்கும் *—ஞானியிக்கு
ஒப்போர்லை யில்வலகுதனி லென்றகெஞ்சே! *
எப்போதும் சித்தித்திரு.

(கடு)

கெஞ்சே முன்	நாமமே ! முற்காலத்தில்	ஆணிற்கும் ஞானியாக்கு	கொண்டாடுகின்ற ஞானிசொன்ன பெரியார் கருக்கு
மம் பெரியாழ்வார்	கடங்குத தலைவரான பெரியாழ்வார்	ஒப்போர் இவ் உலகு தனில் இலை என்ற	மாமணவர்கள் திவ்ய தில் யாருமில்லென்ற
யா கிடைத்தில் காந்து உதித்த	திவ்யவெயில்வந்து தோன் தப்பெற்ற	எப்போதும் சித்தித்த திரு	ஸ்தாசாஸுமும் அருமை திப்பாயாக.
ஆணி தன்னினிசோதி வன்றும்	ஆணியாதத்து எவ்வாறு கொந்தமென்றிப்போதே		

பெரியாழ்வாரென்ற திருநாபத்திற்குக் காரணம் கூறுதல்.

மங்களாசாசனத்தில் மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் *
தங்கனாய்தளவுநானன்றி—* போங்கும்
பரிவாலே வில்லிபத்தூர்ப் பட்டாபிரானபெற்றான் *
பெரியாழ்வாரென்னுந் பெயர்.

(கம)

வில்லிபத்தூர் பட்டார்	ஆதி கி ல் லி புத்தூரிலை	மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள்	மற்ற ஆழ்வார்களுடைய
பிரான	தரித்த விட்டுக்கதர்	நான்கள்	தயநிலைசாத்திற்காட்டி
பெரியாழ்வார்களோடும்	பெரியாழ்வாசென்கிற	ஆவந்த அளவு தான்	துமதிக்கவாக
பெயர்	திருநாபத்தூர	அன்றி	வில்லிபெருந்த பரிவு
பெற்றவர்	(விருநாப) பெருகு;		எண்ணாக.
	(இது எதனுலெனென்	பெரியரும் பரிவாலே	
	னில்)		
மக்கள் ஆசானாததல்	எம்பெருமானுக்குக் கரப		
	பீடும் விஷயததன்		

*** பட்டாபிரானத்துப் பெரியாழ்வாரென்றது அருளு எதனுல் விளைந்தது? இவர் மற்ற ஆழ்வார்களிற நாடபல் வயதில் முதலாவதுநாள்; பொன்னையர் முதலாகக் குலசேகர சிறுவனுள்ள ஆழ்வார்கள் இவரையிட முதலாகாது, பெரிய செபந்தவாள் இட்டருளினவ னென்று சொல்லலாமோ வென்கில், உமாதவாராசிட இவர் அகியப்பிரபந்தங்களிடவால் லர்; ஆதலே என்னு வினையப் பெரியாழ்வாரென்றது? என்னில; எம்பெருமானுக்கு என் வருகிறதென வென்று வந்த அடித்து மங்களாசாசனம் செபவதிய இவருடைய காதல் பெரிதா னது பற்றியே இவ்வாசப் பெரியாழ்வாரென்றதா எனதாகிற்று. மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு மன களாசாசனமுள்ளே இவ்வியன்று சொல்லவொண்ணது; எவ்வார்க்கும் அது உண்டி; ஆனதும் அது இவர்களுக்குக் கனகக்குகாஹ என்னுமிடம் முன்னடிவரில் வினாகக் காண்க.

(கம)

திருப்பல்லாண்டின் முதன்மைக்குக் காரணம் கூறுதல்

கோதிலுவாழ்வார்கள் கூறுகேக்கேல்லாம்
ஆதி திருப்பல்லாண்டானதுவும்—* வேதத்துக்
கோமென்னுமதுபோல் உள்ளதுகேக்கேல்லாம்கருக்காய் *
தான்மங்கலமாதலால்.

(கக)

கோது இவ ஆம்	குதறமற்றவையான	வேதத்துக்கு நாம் என்று	வகல வேதங்களுக்கும்
ஆழ்வார்கள் உதுகிலக்கு	ஆழ்வார்களருளிய திவ	மதுபோல	பாணவம்போலே
மவலாம்	உபபிசபந்த வகருக	உன்னதத்து எல்லாம்	ந. ச. ச. அர்த்தங்களுள்
	கெவலாம்	கருகரு ஆம்	கெவ்வாம் வகாரம்
திருப்பல்லாண்டு ஆதி	திருப்பல்லாண்டிமுதம்		மங்கல கொண்டு
ஆனதுவும்	பிசபந்தமாகப் பெற்ற		மக்கள் குடமாயிருப்
	ஆம் (எதனுலே பென	மங்கலம் ஆதலால் தான்	பத பற்றியே.
	னில்)		

*** கோதில ஆம் = அனாச மென்று கழிவதா தக்க அமரவகனொன்றுமின்றிக்கே முழுதும் னாரமேயான என்றபடி. வேதங்களுக்கு பாணவம் முதன்மையானது போல, திவகியப்பிரபந்தங்களனும்கெல்லாம் திருப்பல்லாண்டு முதன்மையாகிற்று. பாணவமானது வகல கோதார்த்த வாரங்கலமாம மங்கலக் கொல்லாநகயிருத்தும்; அதுபோலவே திருப் பல்லாண்டும வகல திவயார்பவது வாராதத திவியாவும் மங்கலப்ப வாகயிருக்குமென்க

ஆண்டாளுடைய இருநாள் கூறுதல்

இன்றே திருவாடிப்பூரம் * எமக்காக
உனரே இங்காண்டாளவதரித்தாள் * ஒருநாள்
வாழ்வான வைகுந்தவானபேரகத்தன்னையிடுகந்து *
ஆழ்வாதிருமகளாராய்.

(உஉ)

இன்றே திரு குடி பூரம்	திருவாடிப்பூர மெனதாம் திருநாள் நுனாவதம் உனரே;	இவரு	இவ்விருள் தருமாறுவதம் நிலை
ஆண்டாள்	குடிக்கொடுத்த நாச்சியார்	ஆழ்வாதிருமகளார் ஆய்	பெரியாழ்வாரது புதல்வி யாய்
குன்றாத வாழ்வு ஒரு வைகுந்தம் வான் போகம் தன்னா இசுழந்த	சித்த பூயான பூனைக்குண்டத்திலுள்ள நயய போகத்தையும் விட்டு	எமக்காக அன்றே அம் தரித்தாள்	எம் போல்வாருடைய உந்துவனத்திற்காக வன்றே திருவவதானம் செய்தாள்.

* * * எம்பெருமான் இங்கிலத்தில திருவவ தரித்து கீதோபநிஷத்ததைத் தன் முகத்தாலே
மெனியிட்டருமாறி உபநிஷத்தாள்; அது வடமெனியியும், எவ்வமாயுமிருப் பதற்கு அந்நவாக்ரும
தூரவசிய பயன்படவில்லை; இவருந் தீரப் பெரியசொட்டவார் தாம் வந்து திருவவதரித்து
“வேதமனைந்ததற்கும் கித்ததற்கும் கோதை தமிழ்” என்று புதுததக்ககரண தில்லிப் பிரபத்
தததை எளிய தமிழகையில் உபநிஷத்து அம்மொழிகளை உபநிஷதாய் என்பது இவரு
உணரத்தக்கது.

(உஉ)

ஆண்டாளுக்கும் அவளுடைய நன்னாளுக்கும் ஒப்பில்லை யெனல்.

பெரியாழ்வார்பெண்பிளையாய் ஆண்டாள்பிறந்த *
திருவாடிப்பூரத்தின் சீமை— * ஒருகாளைக்
குண்டோ மனமெய்ணைத்துபார் * ஆண்டாளுக்
குண்டாதி லொப்பிதற்குமுண்டு.

(உ௩)

ஆண்டாள் பெரியாழ்வார் பெண் பிளா ஆய்	குடிக்கொடுத்தநாச்சியார் பெரியாழ்வார் திருமக னாக	மனமே உணரத்த பார்	சொகுசே! இதை ஆராய் ந்து காண்;
பிறந்த திரு குடி பூரத்தின் சீமை	அவதரிக்கப் பெற்ற திருவாடிப்பூர னன்ன ரின் பெருமை	ஆண்டாளுக்கு ஒப்பு உண்டாதிவ துதற்கும் ஒப்பு உண்டு	ஆண்டாளைத் தெர்த வாய்விடாண்டாகில் இவ ராயினாடொத்த னாளும வேருண்ட திருக்கும்
ஒரு காளைக்கு உண்டோ	மற்றொரு காளைக்கு உண்டோ?		

* * * முதலடியில் “பெண்ணாளை” என்கிற சொல் ‘பெண் பிளா’ எனக் தெரக்கி
வருப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்; இலகுவேன வெண்டளை பிறழும்.

(உ௩)

ஆண்டாள்பெருமைகூறுதல்.

அனுகமுக்கொருசந்ததியாய் * ஆழ்வார்கள்
தஞ்சையக லிஞ்சிந்நதும்மனையமயளாய்— * பிருசாயப்
புழத்தாய்மாரண்டாளைப் பத்தியுடன்காளும் *
வழத்தாய்மனமேமகிழ்ந்து.

(உ௪)

அஞ்சு குடிக்கு	(1) ஐந்து குடிமயம் அஞ்சு, (2) கெடுபரு மாறுக்கு என்ன செரு வகுத்ததோ பெய்த அஞ்சுகின்ற (ஆதவர்கள் பதின் மூன்று) குடிக்கு ஒரு புதல்வியாய்த் தோன்றி	ஆதவர்கள் தம் சொல்லி விஞ்சு நிறுத்த மனமே யவ் ஆய மஞ்சு ஆய பழுததாய் ஆண்டாரின் மனமே விடுத்த பதவி உடன் கரும வழுத்தாய்	ஆதவர்களின் பண்பு அஞ்சுகிறதற்கு மிபல் விண்ணாப இன்ன பிரதமத்தினையே அனபு முதிசம்பெற்ற ஆதவனொருத்த எச்சன் யானா கொளுசே! உகந்த பதவிபாடு எப்போதும் துன்பமாவதே.
----------------	--	--	---

*** : இப்பாட்டில் முதலாக சிலேடையாக அமைந்தது. "அஞ்சு குடிக்கு" என்றது ஐந்து குடிமயங்களுக்கு எனதம, அஞ்சுகின்ற குடிமயத்திற்கு என்றம பொருள்படும. ஐந்து குடிமயங்கள் எவையென்னில், ஆண்டாளருக்கு முன்னே அஞ்சுந்த ஏழு ஆதவர்களின் குடி, ஐந்தாகும்; எவனென பென்னில்; முதலாதுவர்கள் முவரும் சேர்ந்து ஒரு குடி [அதாவது குடிமயம்] எனது; இரண்டாவது திருமழிசையா தவாரது குடி; மூன்றாவது காமரதவாரது குடி; நான்காவது குலசேகரமாரது குடி; ஐந்தாவது வெளியா தவாரது குடி. ஆக அஞ்சு குடிக்குமாக ஆண்டாளொருத்தியே ஸந்தானமாகத் தோன்றின சென்னை.

ஆண்டாளருக்குப் பிறகு அவதரித்தாந்நின் நொண்டாய்ப்பிரதவாழ்வாய் நிருபராஜாழ்வார் கலியன் ஆகிய முவர்க்குஞ்சுட இவனே சந்தி என்கிற பொருளுத விளங்கு குறையிலே; எவனென பென்னில், அஞ்சு குடி பென்பதற்கு அஞ்சுகின்ற குடி பென்னமபொருள் பதிலால் ஆதவர்கள் பதின்மனையும் இச் சொன்னவ ஸந்தானமாகக் குறையிலே. எம்பெருமானுக்கு எனது அபாயம் கேளுமே! என்று அஞ்சுகை பதின்மார்து உளத்தலால் அப்பதின்மனையும் அஞ்சுகுடிபென்னத் தட்டிலே; ஆகவே ஆதவர்கள் பதின்மார்தும் ஆண்டாளொருத்தியே புதல்வியாகத் தோன்றியான் என்கிற பதவாரதமும் தெரிவிக்கப்பட்டு உதயிடும. * ப்ரஜாபித்ருப்ய: * என்று வேதத்திலு ஐதப்படிபெதாரு நடனம் ஆதவர்கடகு ஆண்டாளாக் தீர்த்ததென்றது.

ஆதவர்கள் இயற்கையிலே ஆண்டாளாய் பிறந்து பெண்கமைய ஏறிடிகென்கென்கு பேசினார்கள்; ஆண்டான் அப்படியல்லாமல் இயற்கையிலே சேய் பெண்ணாய்ப் பிறந்து புருஷோத்தமனை யறுபவிக்குற திறத்தில் திறத்த உரிமையுடையானதுபற்றி "ஆதவர்கள் தஞ்சு செய்கை விஞ்சி நிற்குத் தன்னையனாட" என்றாந்நிச்செயலாயிற்று. இவன் பருமம் விசயு வதற்கு முன்னமே "காலிடை வரமுமவவானவாகு" என்பது முதலான பாசகங்களில் தானே பணிதற்படி பகவதவியத்திலு அனபு அவிக்காய் பெறதவனாகனாள் "பிஞ்சாயப் பழத்தான்" எனப்பட்டாள். "அமரப்பிரதவ தொடவன்" என்றதும் காண்க. வழத்த தன்—துதித்தல். (உச)

மதுர கவிபாழ்வாரின் திருநாள் கூறுதல்.

எராமனாகவி யீவவுலகில்வந்தித்த
கோரும்சித்தினாயிடு சித்திரைகான் —* பாருலகில்
மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் வந்துத்ததாள்களினும்
உற்றதேமக்கென்றுநெஞ்சேயோர்.

(உரு)

ஓர் ஆர் மதுரகலி	{ திரைபடிப் பொருக்கிய மதுரகலிகள்	மறமுள்ள ஆழ்வார்கள்	{ பொய்கலையார் முதலான மற்ற ஆழ்வார்கள்
து உலகின் வந்து உதித்த	{ துக்கியுள்ள வந்து தொ னறபெற்றத	வக,ந் உதித்த நான்களி னும்	{ வக,ந் தொன்றிய நான் களிற் றாடமுற்றம்
சேர் ஆரும் தெத்தினாயின்	{ திரைபடிபடி தெத்தினா டாந் துத் தெத்தினா	எமக்கு உற்றத	{ எமக்கு யிஷம் உபாத்தெய மானது
தெத்தினா வான	{ கருத்தினா மாண்து	எனது கொஞ்சே நூ	{ எனது மனமே ! பிரதி பத்தி பன்னாறுவாக.
(வாபடிப்பட்டதெனநால்)			
பா உலகின்	ஆழ்வாசநதில்		

*** :—ஆழ்வாசன பூதவாசத்தில் நான்காம் பிரகாரணத்தில் “ உண்டபொருளா நுகார்த்தனதும் உன்னாநிபொருளா நுகார்த்தனதாயு சொலதுவார் பதறுப்பேருண்டதே ; அவாகன் பசகரம் கொண்டளது இவ்வரத்த மறுதியிடுவது அவர்களைச் சீர்த்திருப்பாரொருவருண்டதே. அவர் பாவகலையொன்றி இவ்வரத்த மறுதியிடக் கூலோம ” என்று மதுரகலிகளுக்கு ஏற்றம் சொல்லப் பட்டிருப்பதால் அதை நோக்கி இப்பாசரம் அவுதாரித்த தென்க. “ ஆசாரயனே உபாயம் ” என்கிற அர்மகம் இவருடைய திருவியப்பிரபந்தமான கண்ணிதுண சிறுத்தாம் சினையே அறுதியிடப்படுகாதலால் இவ்வேற்றம் தரும். (உரு)

மதுரகலிகளின் பிரபந்தம் நாலாயிரத்தினுள் சேர்த்தனம் உறுதல்.

வாய்த்ததிரும்திரத்தின் மத்திமமண்பதம்போல் *

சீர்த்த மதுரகலி செங்கலைய— * ஆர்த்தபுகழ்

ஆரியர்கள் தாங்கள் அருளிச்செயல்வருவே *

சேவித்தார் தாற்பரியம்தேர்க்கு.

(உக)

வாய்த்த	எமக்கு ஏற்றதான	ஆரியர்கள் தாங்கள்	பூதவாசாரியர்கள்
திருமந்திரத்தில்	{ அக— “கலாபுறம் மகத் ததில்	அருளிச் செயல் உலைய	{ நாலாயிரத் திருவியப் பிர பந்தவையினாடே
மத்திமம் ஆம் பதம்	{ இடைபிடுள்ளதான மை பதம் போன்றதான	சேவித்தார்	{ தெர்த்த தருகியார்கள் ; (எதனுபெயெனனில்)
மதுரகலி செய்	{ மதுரகலிகள் செய் தரு கின	தாற்பரியம் தேர்க்கு	{ அதன் கண்ணிதுண சிறுத்தாம்பிரபந்தத் தின் கருதனந் நோக் கியாம்.
சீர்த்த கலைய	திருவியப் பிரபந்தனைத்		
ஆர்த்த புகழ்	{ கிவந்த புனைபுகழைய ரான		

*** :—ஆழ்வாசனருளிச்செய்த திருவியப் பிரபந்தங்களெல்லாம் எப்பெருமானுடைய கல்வருபருப ருணானிபுதி செஷ்டிதங்களினைப் பரக்கப் பெயரவன் ; அப்படிப்பட்ட திருவியப்பிரபந்தங்களினிடையே ஆழ்வார்கோத்திரமான இவரது பிரபந்தம் சேருவதற்கு வியாபாரியலையே பென்று சிலா சுவகக்கக உடுமாநலாந் அன்னவர்கட்குத் தெரியு பெறுத்தாம்பிரபாசரம். ஆழ்வாசனின் திருவியப்பிரபந்தங்களெல்லாம் பெருமாளும் திருமந்திரம் தவ்யம் சாமஸ்கோகம் ஆகிய சதுரஸ்யதாயத்தின் பொருள்களையே விவரிப்பனவாகும் ; அதன் திருமந்திரத்தில் கடுவே புள்ள ளான கம்பதத்திலும் கம் ஆசாரியர்கள் முக்கியமாக பாசுவத சேஷதவத்தனத் அதுணத்தித் துப் பொருளர்கள். இவ்விஷயம் முழுதகூப்பாடினும் அதன் விவரகியானதநிலும் விசதம். அப்படிப்பட்ட பாசுவத சேஷதவத்தனதையே கணகப் பேசுமதான கண்ணிதுண சிறுத்தாம்பு ஆழ்வாசருளிச்செயல்களினிடையே சேரந்து திகழவேண்டுவது அவசியம் என்று கம் ஆசாரியர்கள் திருவுள்ளம் பற்றினாக என்னதாயிற்று. (உக)

எம்பெருமானார் திருநாள் ௧௧ முதல்.

இன்னாலகீ சித்திரையில் எய்த்திருவாதினாள் *
எனறையிலுரின்றிதனுக்கேற்றமென் தான் —* எனறவர்க்குச்
சாற்றுகின்றேன்கேண்மின் எதிரானதம்பிறப்பால் *
நாற்றிசையும்கொண்டாடும்பாள்.

(௨௭)

உவகீர்	உவகத்தவர்களை !		
இந்த	இக்கான்	சாற்றுகின்றேன்	விடை உறுகின்றேன் ;
செவ்விரையில் எய்த	{ சி க கி ர மாதத்தில்	கேள்பவன்	கேளுங்கள் ;
திரு ஆதினா னாள்	{ பொருத்தமென்ற	எதிராகத் தம்	{ யதிராஜரான உடையவ
என்றவயிலும்	{ திருவாதிரைக்கதிரம்;	பிதப்பரல்	{ ருடைய
இந்த திருவாசு	{ மத்தமுள்ள தினக்கினை	காள் திருச்சுழம்	{ திருவவதாத்தினால்
மத்தம கன் தான் யந்த	{ க்காடபுதும்	கொண்டாடும் நாள்	{ காறு திவககளிலு முள்
வர்க்கு	{ இவ்வற நானுக்கு		{ னாவகன
	{ சிறப்பு ஏன் கொள்		{ கொண்டாடுகின்ற காண்
	{ என்னு கேட்பவர்		{ மிது.
	{ கருக்கு		

(இதுவுமது.)

சூழ்வார்கள்தாங்கள் அவதரித்தவாட்களினும் *
வாழ்வானவாள்நமக்கு மண்ணுலகீர் —* வாழ்பாரு
மூய்ய வெதிராசருதித்தருளும் * சித்திரையில்
செய்ய திருவாதினை.

(௨௮)

உவகீர்	மண்ணுலகத்தவர்களை !		
சூழ்வார்கள் தாவன	{ பொய்கையார் முதலான	வழ்பாரும் உய்ய	{ உவகமெலவாம் உய்யுவி
அவதரித்த வாட்களினும்	{ சூழ்வார்கள்	எதிராக உயித்தருளும்	{ க்கும்படி
உமக்கு வாழ்வு ஆன நாள்	{ அவதரிக்கப்பெற்ற நாட்	திரு ஆதினா	{ எம்பெருமானார் திருவா
	{ க்காலிட		{ தரிசுகப்பெற்ற
	{ உமக்கு விசேஷித்த உறு		{ சித்திரையாதத்தில் திரப
	{ லீவன லேறு திவன		{ புடைத்தான திருவா
	{ கள		{ திரையேயாம்.
	{ (எது வென்றும்)		

... சூழ்வார்கள் திம்பப்பந்தக்கனை யநரிச்செய்த மாதகிரமே; அவதரிப்ப பல
படிக்காதும மனார்தகருகினவா எம்பெருமானாரே யாதலாலும், இவ்விஷயத்தை ஆதகாலத்தி
லேயே “ தயிமுறைகனாவிரமும என்ற முதல தாய கூடிகோபன், மெய்யப்பால் வளர்ந்த விதத்
தாய இராமாருசன் ” “ எங்கள் கதியே இராமாருச முனியே! சவகை கெடுத்தாண்டதவரசை!
பொலருபுத மலன்கயாசேசன்கை மறைமயவிரமனைததும் தவருடனம் நீயெனம்முத் தா ” என்
பகை முதலான தனியனகளால் திருவர்கள் வெணியிடமுருகதருளும், பெற்றவாக்கினக காட
டிதும் வளாத்தவர்களுக்கே பெருமை பொருகதுமாதப்பற்றி இப்பாசரம் மிகப் பெருமுதமாத
அமைத்தது.

(௨௯)

(இதுவுமது.)

என்னையெதிராகர் இவ்வுலகிலெந்தமக்கா *
வந்துதித்த என்னெனும் வாசியினும் —* இந்தத்
திருவாதினாதன்னின் சீர்மைதனைடுஞ்சே *
ஞகுவாமலெப்பொழுதுமோர்.

(௩௦)

அருளிச் செயல்களுக்கு அவதரித்த வியாக்கியானங்களைப்பற்றிக
கூறுவோமெனல்.

ஆழ்வார்களேற்றம் அருளிச்செயலேற்றம் *
தாழ்வாதுயின்றியவைதாம்வளர்த்தோர் — * ஏழ்பாரு
மூய்ய அவர்செய்தவியாக்கியைத் துள்ளதெல்லாம் *
வைவமறிப்பகரவோம் வாங்கு.

(௩௪)

ஆழ்வார்கள் வற்றம்	{ ஆழ்வார்களுடைய வைபவமும்	எழ் பாறும் உய்ய	{ உலகங்கென்னாம் உஜ் ஜீயிக்குமாறு
அருளிச்செயல் வற்றம்	{ அவர்களுடைய தீவய ஸ்துதிகளின் வைபவமும்	அவர் செய்த	{ அவ்வாசாரியர்கள் அருளிச் செய்த வியாக்கியானங்கென்
தாழ்வு ஆதம இன்றி உய்ய	{ ஒரு குன்றயமுருதபடி அவதவற	வியக்கெய்யகன் உன்ன வல்லாம்	{ வியாக்கியானங்கென் வாவற்றையும் உலகத்திதுளனார்
வளாததோர் தாம்	{ வளாததவர்களான ஆருவாழ்ச்சியை களைபும்	கையும் அறிய வருபுரு பகாவோம்.	{ அறியுமாறு பொருத்தமககக் கூறுவோமாக.

* *—இதில் முதன்முதலில் "அவர்கள் செய்த" என்றிருதுவது பொருத்தமான வெண்
பிரகிதமும். 'அவர் செய்த' என்பதே சுதந்திரமும். (௩௪)

ஆழ்வார்களையும் அருளிச்செயல்களையும் கனக்க மதிக்க
வேண்டுமெனல்

ஆழ்வார்களைப் அருளிச்செயல்களையும்.*
தாழ்வா கிளைப்பவர்கன் தாம் * வாகில் - வீழ்வார்க
ளேனறிக்னைத்து நெஞ்சே யெப்பொழுதும்நியலாபால்*
சென்றனுநக் கடசித் திரி.

(௩௫)

கெஞ்சே	யனகே,	கரகன் வீழ்வார்கன்	{ கரகத்தில் விழுந்த பரி தப்பியவர்களைந்து கிசையத்த
ஆழ்வார்களையும்	{ பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்களையும்	என்று வினைத்து	{ அப்படிப்பட்ட பாவிகள் டத்தே சென்று கிட கச்சத்தடனிருப்ப வாக.
அருளிச்செயல்களையும்	{ அவர்களைத் தீவய பூதஸ்துதிகளையும்	அவர் பால்	
தாழ்வு ஆ கிளைப்பவர் கன் தாம்	{ குன்றவாச எண்ணுகின்ற வாளை	சென்று அதுவாக கவி திரி	

* *—இதில் பார்ப்பது நினைந்ததைச் செயல்படுத்தித் தீவயமாகிப்பத வியாக்கியானங்களைப்
பற்றி அருளிச் செயல்த தொடங்க வேண்டியது பார்ப்பதவாயிருக்க, அனைத்திட்டு இப்
பாகமும் முதலாக வான்கு பாகவர்கன் வேறு விஷயமாக அருளிச் செயல்களை?
என்னில், இவை பாகவர்கையாக அருளிச் செயல்படுகின்றன. மேற்பாட்டிலும், ஆழ்வார்க
ளேற்றமுமருளிச்செயலேற்றமும் குன்றயாதபடி அவற்றை வளர்த்ததருளின ஆசாரியர்களைப்
பற்றி பார்த்தாவிக்கவாலே அப்படிப்பட்ட ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளம் புண்படுமாறு சில
தாமிடோபரிஷதபாறா குதருஷ்டிகளை தோன்ற ஆழ்வார்களையும் அருளிச் செயல்களையும்
தாவித்தனக் கொண்குநத்தனால் அவர்களுடைய உறவாஸமும் வர்ஜியமென்று இப்பாகத்த
திருமருளிச் செயல் பார்ப்பதவாயிற்று.

இதில் திரண்டாமடியில் "நாழவாக" என்று பாடம் வழங்கியிருந்தாலும் வெண்டினை நிறழ
சித்தவல்ல அது கொள்கைத் பாலநனது. "நாழவாக" என்றே ஒதுக. (உக)

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலான ஆசாரியர்களுே நமக்குக் கதியெனல்.

தேருளுற்றவாழ்வார்கள் சீர்மையறிவாரார் *
அருவிச்செயலையறிவாரார்—* அருள்பெற்ற
நாதமுனிமுதலாம் ஸ்தேதிகையல்லால் *
பேனதமனைமேயுண்டோபேக. (உக)

பேனத மனமே	அதிலிவனாத மனமே,	அருள் பெற்ற	ஆழ்வார்களுே வபேகப
தேருள் உற்ற ஆழ்வா	உதார்த்த ஞானிகளான	நாதமுனி முதலாம்	பெற்ற ஸ்ரீமந்நாத
னை சொல்ல அறிவார	ஆழ்வார்களான பெரு		முனிகள் முதலாக
ஆர்	மையுடைய அறிவுமவர்		வுள்ள
	கள் யார்?	நம் தேவிகைய அல்லால்	நம் ஆசாரியர்களைத் தவிர
அருளிச் செயல் சீர்	தெய்வ வாழ்க்கையின	உண்டோ	வேறு யாரோது முனசே?
மையைய அறிவார்-ஆர்	பெருமையை அறிவு	பேக	ஆராயாது யொன்றுண
	மையுடைய யார்?		யாக

* * * நெப்பாட்டில் ஸதவாண பேரக்ய சல்லாநாசாகக கழிகப்பாட பானிகள் மையுடைய
வர்கள் போலக் காணப்படிதும் அவர்கள் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலான ஸ்ரீமந்நாதவாசாரியர்
களின் பரம்பரையில் படித்தவர்களல்லர், எவ்வுருந்தோ யுந்து புகுத்தவர்கள் என்று கூட்டு
தந்தாக இப்பாசர மருளிச் செய்யப்பட்ட தென்க.

இதில் மூன்றாமடியில் "முதலான" என உழங்கும் பாடம் வெண்டினைக்கு ஒவ்வாதாத
கால் சுத்த பாடமன்று. "நாதமுனி முனான" என்று சிலருடைய பாடமாக. (உக)

ஆசார்ய பரம்பரையில் எம்பெருமானார்க்குள்ள ஏற்றம் கூறுதல்.

ஞானவழியா யுபதேசித்தார்முன்னோர் *
ஊரேதிரசரின்னருளால் —* பாருவதில்
ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரீயர்கள் கூறுமென்ற *
பேசி வளம்பறுத்தார் பின்.

முன்னோர்	உடையவர்க்கு முன்ன	ஆரீயர்கள்	ஆரீயர்களே!" (எனது
ஞன் ஞன் வழி ஆர்	யிருத்த ஆசார்யர்கள்	யா உலகில்	நம் அடியார்களை
	நம்மோருமா வழியாக		விளித்த (நீங்கள்)
உபதேசித்தார்	காதக விசேஷமாக	ஆசை உடையோர்க்கு	இப்பொழுது ஸதவீல
	உபதேசித்தப டிவர்க	எல்லாம்	(அத்தவகை தேடல்)
	நாடகன்		ஆசையுடையா ரெல்
பின்	அவர்களுக்குப் பிறகு	உதம எனது பேசி	கரமாகும்
என ஆரீயசார்	நெய்யு வாய்ந்த எம்		உபதேசித்தவகன், என்று
	பெருமானார்		நியமித்த
இன அருளால்	(தமது) பசுமிகுமைய	வரமடி அறுத்தார்	முன்னோர்கள் வலுதக
	யினுடைய		கொண்டிருக்கொரு
			வரம்பைய போய்கி
			விட்டார்.

“... சிறப்பாட்டில் “காதலனி முதலாம் நம தேசிகரை” என்று அருளிச் செய்வவர் எம்பெருமானானா விசேஷித்து காடுதான் கூறுவனடி இப்பரசுதழை மேற்பாறாமும் அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானாரைப் பற்றி ஆர்க்கிப பிரபந்தத்தில் “மாறனுரை செய்த தமிழ் மறை வளர்த்தோன் வரழியே” என்று இவர் தாமே அருளிச் செய்தவராதலால் அவ்வமை பெருமானா தமிழ் மறைபை வளர்த்துநாளை பிரகாசங்களில் மிக முக்கியமானதொரு பிரகாசத்தை இப்பாசாத்திலு அருளிச் செய்கிறார். பூரீமங்கலதழுவியவர் முதலான பூருவாசாரி யாகன திவ்யப் பிரபந்த விபாகவியாசங்களில் இட்டருள மல்லவாகனா யிருந்தும் ஒருவரும் இட டருளவில்லை; உபதேசித்து வந்தாரானந்தன், அப்படி உபதேசித்ததும், பூரீமங்கலவாசனை ஒரு பிரகாசம் கூட்டி உபதேசித்தனமயிலை; ஒரு ஆசிரியர் ஒரு விஷயக்கு உபதேசிப்பது என்கிற முறையிலே ஓரணவழியடைவாகவே உபதேசம் செழுந்த வந்தது. எம்பெருமானார் காலம் வரையில் இவ்வனே கூட்டு வந்ததாதிற்று. இதில் குறைகண்ட எம்பெருமானார் ‘இவ்வனே வசம்பு இருக்கத் தக்கது; இதனால் நம பூரீ மங்கலவந்தாரும் வயகுதிதமா தெதே பலவது விரிவு பெறுகின்றனவே; இதல் வாய்ப்பு அதுகேத யாகவேண்டும்’ என்று திருவுள்ளம் பற்றி, பாருங்கில் ஆணையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரீயாரன்! கூறுமென்று பேசி வசம்புமந்தாராய்; அதுகுளியே திருவாய மொழிக்கு வியாக்கியானவன் விசேஷமாக அவதரிக்க இடமுண்டாவிற நென்று இப்பாசாத் தினால் தெரிவித்தவாறு.

சென்னை வேளாசாரியர் முதலானா அநேக சதுஸ்ய கார்த்தவகளை அருளிச் செய்து அருளிச் செயல் பெருகின வளர்த்துநாளைதற்கும் இத்தகைய எம்பெருமானார் சிபமனமே மூலம் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகக் கொள்க. ஆசாரியர்களை அதுவருகி ப்ரணங்கசாரியர்களைத் தாம் கருடாமாந்த ப்ரணங்கசாரியரென்றும் இரண்டு வகையாகப் பிரித்து, “முன்புணர் ஆசார் யர்களை அதுவருகி ப்ரணங்கசாரியர்களென்றும் எம்பெருமானாரை கருடாமாந்த ப்ரணங்க சாரியரென்றும் கூடு முதலிகள் வழங்கி வருவதற்கும் காரணம் இப்பாசாத்தினால் கிடுகிகுப் பட்டதாயிற்று. (உரை)

எம்பெருமானார் தரிசனமென்ற வாக்குக்கு அடி கூறுதல்.

எம்பெருமானார் தரிசனமென்றேயிதற்கு *

நம்பெருமானுடேரிட்டு நாட்டிவைத்தார் —* அம்புலியோர்

இத்ததரிசனத்தை பெம்பெருமானாவளர்த்த *

அந்தச் செயலினைக்கடி.

(கூட)

இத்த தரிசனத்தை	{ இத்த ‘பூரீ மங்கலவந்தாரை’	நம பெருமான்	சூரீமங்கலவர்
எம்பெருமானார் வளர்த்த அந்த செயல்	{ வித்தார்த்தத்தை எம்பெருமானார் வளர்த்த தருளிநூலான இவ்வகை விவரத்தை	இத்தரு	இத்த விசேஷத்தாதிற்று
அம்புலியோர் ஆதிசைக் குகை	{ இப்பமுண்டவந்தரிதான் வாசெல்லாரும் தெரி ந்து கொள்ளும் பொ ருட்டு	எம்பெருமானார் தரிசனம் வளர்த்த போர் இடம்	{ “பூரீமங்கலவந்தாரை” வளர்த்த திருவாய் வாற்றி
		வாட்டி வைத்தார்	வந்தாவித்தருகினார்.

“...:—மேற்பாட்டில் எம்பெருமானாருடைய திருவுள்ளத்தின் வைசால்யத்தை அருளிச் செய்த பரணங்கத்தினே அம்புலியெம்பெருமானாருடைய திருவாய்வந்தாரிடமே கூறு பூரீமங்கலவந்தரிசனத்தை வாய்ப்பேசிக்க வேற்ற பெருமைவாயும் வெளிவிடவேண்டி இப்பாசாமருளிச் செய்கிறார். வகிஷகாதியில் திருவவதரிசன மமமமவாறு காலத்திற்கு முன்னமே அருதியாக

வினக்கிறுமறான இந்தத் தர்சனத்தை 'ஸ்ரீராமாநுஜாசனம்' என வழங்கி வருவானேன்? இதர்சனம் ஸ்ரீராமாநுஜால் தர்சனமாக கிருமிகப்பட்டதா என்று? என்று சிலர் சங்கிப்பதுண்டு; அத்தகையனக்குப் பரிதாபமும் இப்பாசாத்தினால் செயதனாகிறது. ஸ்ரீராமாநுஜதர்சனமென்று வழங்குவரும்படி சிவமிததுருளினவர் ஸ்ரீரங்கயார்; அப்படி அவர் கிடமித்ததற்குக் காரணம் இத்தர்சனத்தை ஸ்ரீராமாநுஜர் படிப்புகளாதுவ வளர்த்தருளினாரென்பது தான். திவ்ய பிசபநுநலகளை வளர்த்தருளினது இங்கு முகவியுமரனது.

"அருந்தச் செயலை" எனது சிலர் துறும் பாடல்தில் வெண்டிளபிழமுமாதலால் அது கொள் ளத்தபாலதன்று. "அருந்தச் செயல்தினகம்கா" என்பதேத சுருதபாடமெனக. (உஅ)

திருவாய்மொழிக்கு வியாக்கியானஞ் செய்தருளின
ஆசிரியர்கள் ஐவர் எனல்.

பிள்ளாண்கஞ்சீயர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை *

தேள்ளார்வடக்குத்திருவிதிப்— பிள்ளை *

மணவாளயோசி திருவாய்மொழியைக்காதத *

குணவாளரென்று நெஞ்சேகூறு.

(ருக)

பிள்ளை	{ திருக்குறையைப் பிரான புகளான	திருவாய்மொழியை	{ (கம்பாழ்வாசர்)ய திருவாய்மொழியை
மருதியர்	கருவியா	காதத	{ (விவாசலிபான புகததா யே) காததருளின
பெரியவாச்சான் பிள்ளை	பெரியவாச்சான் பிள்ளை		
தென ஆர் வடக்குத்	{ தென்தருளான மிக்க வடக்குத் திருவிதிப்	குணவாளர் எனது	மருவாளரென்று
திருவிதிப் பிள்ளை	பிள்ளை		
	{ காதலெயரி அழிய மணவாளச் சீயர்	கெஞ்சே	மணமே
மணவாளயோசி	{ (ஆசிய தந்த ஐந்த ஆசிரியர்கள்)	உற	{ இவர்களுது பெருமையைப் பேசு.

***—திருக்குறையைப்பிரான பிள்ளான் முதலான ஐந்து ஆசிரியர்கள் திருவாய்மொழிக் குச் செய்தருளின வியாக்கியானகார் இன்னின்றுவகிபென்று மேல ஐந்து பாசாங்களாகே விசுவாக அருளிக் செயப்படுதலால், அவ்வவ்வா இனகுத் திருவாய்மொழியைக் காதத குணவாளராகக் கூறினது பொருந்தும். விவாக்கியானமிடறிதுவதும ஒருவகையான ஸம்ரக்ப்பண மாதலால் 'காதத' என்னக் குறையிலகி. 'கெஞ்சே கூறு' என்றது! கெஞ்சே கிண்டிசெய் எனதபடி. (உக)

வியாக்கியான கர்த்தாக்களின்மீது நன்றிபாராட்டுதல்,

முந்தறவேயிள்ளான்புதலானோர் செய்தருளும் *

அருதவியாக்கியைஎன்றுகிள். * —அப்பிதா

திருவாய்மொழிப்பொருளைத் தேர்ந்துரைக்கவல்ல

குருவார் * இககாலம்நெஞ்சேகூறு

(சௌ)

கெஞ்சே	மணமே,	காதத வியாக்கியானகர்	{ அப்படிப்பட்ட விவாக்கி
குருததவே	குணவால்		{ உணவாளன்
		அவது ஆதல்	கவதரிதரிநாயிழவ
பிள்ளான் முதலானோர்	{ மருக்குறையைப்பிரான புகளான முதலான	இக காலம்	திருவாய்மொழியை
செய்தருளும்	{ அவர் அசிரியர்கள் அருள்கவையுற	திருவாய்மொழி பொருளை	{ திருவாய்மொழியை (அருந்தவாளன்

தொந்த
உணர்ச்சு வவவ
குரு குர்

ஆசாய்வு
உதேததர் சொல்லவவவ
சுவர்ப்பாருளர்?

உத
அந்தோ

சொல்லு :
(ஆணர்ந்தக்குறிப்பு.)

ஆளுயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தெள்ளாரும் ஞானாத திருக்குகைப்பிரான்
பின்னான் * எதிராக்போருளால் — * உள்ளாரும்
அன்புடனே மாறன்மறைப்போருகையன்றைத்தது *
இன்பபிசுமாருயிரம்.

(சக)

தன் ஆரும் ஞானம்	{ தெய்வியுமிக்க ஞானத்தை புண்டையாண	அன்று	அக்காலத்திலு
திருக்குகைப் பிரான்	{ பிள்ளை னென்கிட ஆகி	மாறன் மறை பொருளை	{ திருவாய் மொழிப பொருளை (விவரிக்க)
பிள்ளான்	{ ஈர்	உரைத்தது	{ அருளிச் செய்த விவரம் யானம்
எதிராகப் பேர் அருளாம்	{ மகபெருமானுருடைய பரம இருமையினுள்ளே	இன்பம் மிகும் ஆளுயிரம்	{ எமை மிகுந்த ஆளுயிரப் படி பெண்பதம.
உன் ஆரும் அன்புடனே	{ தமார் ததனான பதி பொருடே		

* * * ஆளுயிரம் மாறன் கொண்ட அதுவகு ஆளுயிரப்படி பென்று பெயர். முப்பதறி
ரண்டெழுத்துக்கு மாந்தமென்று எங்கேதம. சித்தி அறக்குறைய ஆளுயிரம் மாந்தமிகுக்கு
மென்றுகொண்டு இவனென திருவாமியிடப்பட்டது. இப்படியே மேலாக கொள்க. (சக)

ஒன்பதினாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தஞ்சைஞானியர்கள் தம்புகளும் வேதாந்தி *
ஞஞ்சையதாம்பட்டர்நல்லுளால் — * எஞ்சாத
ஆர்வமுடன்மாறன் மறைப்போருகையாய்ந்தரைத்தது *
ஏனென்பதினாயிரம்.

(சக)

தம் சைர	தமது திருக்குணங்களை	எஞ்சாத ஆர்வம் உடன	{ குறையாத [பரிபூரண மான] அன்புடனே
ஞானியாகல்	{ அறிவுடையா கொண்	மாறன் மறை பொருளை	{ திருவாய் மொழிப பொருளை
புகழும்	{ டர் நின்ற	ஆர்வத்து	{ ஆராய்ந்து
வேதாந்தி	{ வேதாந்தியெனது பர	உரைத்தது	{ அருளிச் செய்த விவரம் யானம்
ஞஞ்சையர் தாம்	{ ஈஞ்சையின னுமாசிரியர்	ஏனென்பதினாயிரம்	{ அருளிய ஒன்பதினாயிரப் படி பெண்பதம.
உட்பட்ட நல் அருளாம்	{ பட்டருடைய பரமக்கு பையினும்		

இருபத்தினாலாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

ஈம்பின்னைதம்முடைய நல்லுளாலேவியிட *
பின்பெரியவாச்சான்பின்னையதனால் — * இன்ப
வகுபத்தி மாறன் மறைப்போருகைச்சொன்னது *
இருபத்தினாலாயிரம்.

(சக)

ஈம்பின்னை	{ ஈம்பின்னையென னும சி	நவியிட	{ தீயபித்தருள, பிறகு அந்த தீயவனத
தமமுடைய நல்	{ சியர் *	பின்ப அதனால்	{ னை வகுபெனத்தி
அருளால்	{ தமது பரமகுணப்பயினும்		

பெரியவர்களை யிள்ளை	{ பெரியவர்களுள் யிள்ளை பயனுறு மாசிரியர்	மறை	{ தமிழ் உதமான இரு வாய் மொழியினுடைய
இன்ப ஆனது பதவி	{ ஆனதற்குப் பெரு விவாதபதவியுடைய	பொருளை	{ அததவகளை (விவரித்த)
மாதன	{ யானை நம்மாழ்வாரு விசுவரூப	சொன்னது	{ அருளிச்செய்த விவரங் களை
		இருபத்திருவாயிரம்	{ இருபத்திருவாயிரப்படி யென்பதாம்.

*** ஆசாரியர்கள் விவாகத்தினை தடைசெய்து எழுதி வருவதற்குப் பலகாரணங்களுண்டு ; பின்புள்ள நடைபடி உறுதியாகாத காரணத்தினால் எழுதுவார்கள் ; ஸ்வாசாரியர் உபநிஷத்திருந்தும் அந்தத்திசெய்யுதல் பெருகுகாது போலன்றிக்கே * அதிசய சித்தங்களை மடுக்கன்போலே விவாகத் துவேஷமென்று கிலை எழுதுவார்கள் , ஸ்வாசாரியர் எதிருத்தும்படி சிவமித்தருள அருளிலே கிலை எழுதுவார்கள் ; நமமுடைய புண்ணமடைக் காட்டினவாற்றோமென்று கருதிச் சிலர் எழுதுவர் கள் ; இவையெல்லாம் பல வகைகளில், பெரியவர்களுள் யிள்ளை விவாகத்தினை மிட்டருளினது ஸ்வாசாரியரான நம்மோர்களைப் பரமக்குபசம்பந்தமான விவகாரத்தினால் எனபது இப்பாசரத் தினால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இன்பா வருபத்தி மாறன் = ஆத்யா நடைபடி பதிவானது ஆனந்த ருபமென்று. (சுஉ)

சுரு முப்பத்தாருவிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தேவையதாவது யிள்ளை செப்புகிறதன்னை *
வள்ளல் வடக்குத்திருவிதிப்—யிள்ளை * இத்த
நாடரிய மாறன்மறைப்பொருளைக்குரைத்தது *
சுருமுப்பத்தாருவிரம்.

(சுச)

கம்பினனை	{ கம்பினனை பென்று மாசிரியர்	மாறன் மறை பொருளை	{ இருவாய்மொழியின் அததவகளை
தென்னியது ஆ செய்யு	{ தென்னியது அருளிச்செய்த		{ இவ்வுருவமெல்லாம் தெரித்து கொள்ளும் படி
செதி தவனை	{ ஆதிசுருதிசெய்ததை (உட்கொண்ட)	இத்த காடு அறிய	{ காரண அருளிச் செய்த விவாகத்தினால்
வள்ளல்	{ உதாரண	சுரு உரைத்தது	{ சுருமுப்பத்தாருவிரப்படி யென்பதாம்.
வடக்குத் திருவிதிப் யிள்ளை	{ வடக்குத் திருவிதிப் யிள்ளையென்று மாசிரியர்	சுருமுப்பத்தாருவிரம்	

* *—கம்பினனையின் உபநிஷத்தினைப் பகமெல்லாம் கேட்பதற்கு இவ்விதில் ஏற்படுத்தி வைத்தவர் வடக்குத் திருவிதிப்பெயர். இவா பெரியவர்களுள் யிள்ளையென்போலே கம்பினனையின் சிவமணமடியாக எழுதினவல்லா ; ஆனதுபற்றிகே இத்த விவாகத்தினை கம்பினனை வாய்க்கொண்டு வைத்ததற்குரிய ருத்து சிறகுபகவத்குமனத்தாலே பிரசாரத்திற்கு அருளும்படி யாயிற்று. இப்போதிரியர் தொண்டாங்கு அழகான சுருமுப்பத்தாருவிரப்படி அருளிச் செய்தவனேவனதிக்கே, வடக்குத் திருவிதி உருவாக சந்திரனையுடைய போனது 'லோகாசாரியர் அருமெய்வானைப் பெருவான சாயனார்' எனலாம் இவ்விதி புத்தரதவகளைபும் பெற்று உதவி யதுபற்றி "வள்ளல்வடக்குத் திருவிதிப் யிள்ளை" யென்று. (சுச)

பன்னிராயிரப்படி பிறந்தமை பகர்தல்

அன்போடழகிய மணவாளச்சீயர் *

பின்போகும்சுற்றறிந்து பேசுகைக்கா — *தம்பெரிய

போதமுடன் மாறன்மறையின் பொருளுரைத்தது *

ஏதமில்பன்னிராயிரம்.

(சடு)

அழகிய மணவாளச் சீயர்	{ வாதிகேசவரி அழகிய மணவாள முனிவர்	தம் பெரிய போதம்	{ தமது பெரிய ஞானத்தி னால்
பின்போகும்	{ பின்னுள்ளவர்களும	மாறன் மறையின்	{ திருவாய்மொழிக்குப்பத யரை கூறியதான
அன்போடு சுற்ற அறிந்து பேசுகைக்கா	{ அன்புடன் அக்காரித் தறிந்து (பிறாசனம்) பேசுது திருவாய்மொழி	பொருள் உரைத்தது	{ சூழ்நிலைதான்
		ஏதம் இல்	{ பன்னிராயிரப்படி பென் பதாம்.
		பன்னிராயிரம்	

*** வாதிகேசவரிஜீயர் திருவாய்மொழிக்கு இட வியாக்கியானம் பிரதிபதார்த்த ஆபமா தவால பதங்களின் மேல் பொருளறிந்து கொளவதற்கு இது எனிய உரைவென்பது பற்றி "பின்போகும் அன்போடு சுற்றறிந்து பேசுகைக்கா" எனப்பட்டது. "தம்பெரியபோதமுடன்" என்ற விடத்து ஆழ்க்க கருத்து ஞானமனம்; அதாவது—வாதிகேசவரி ஜீயர் கமலினையினு டைய கிஷ்கயபாமலசரிலே யடித்து கேடவசாசிருந்தும் கெடில் விடங்களில் பூவாசாய வியாக்கியானநெறிக்கு மாறாக எழுதிவிடுப்பது முண்டு; திருவாய்மொழிக்குப் பேசுவே திருவிருத்தத்திற்கும் இலா ஒரு சிறிய வியாக்கியானம் இவதறியுள்ளார்; இரண்டினும் இன்னசே ஸயதகந்தையாகச் சில அர்த்தங்களை இவர் எழுதிவிடுப்பது கொண்டு 'தம் பெரிய போதமுடன்' என்கு மொண்டியவிற்து. ஆசாயக்குபாதிக்கமான போதமன்றிகே, தம் போதம்—எவ் தகதிரமன ரோதம் எனப்படி. மேலே * முன்னோ மொழிகு முறைதப்பாமல் கேடறி * என்கிற பகசாமருளிக் கெடலுள்ள மணவாளமொழிவிகளின் திருவுள்ளம் சிறிது கண்டும்படியாக இவ்வாயிரவர் உவையிட்டிருந்தன இவ்வசே அருளிக் செய்ய கேட்கது போனும். இந்த வாதிகேசவரிஜீயர் ஓர் மொழிக்குகையிலே இவர்க்கு ஒரு குறை கூறினதாகவும் இருக்கமொண்ணுதென்கிற திருவுள்ளமும் மாமுனிகளுக்கு இருந்ததனால், மேலே "ஏதமில்" என்கிறவிசேஷமும் கொடுத்து நூதயாது தழுவிக்கொள்ளுகிறதென்க. ... (சடு)

பெரியவாச்சான்பின்னை பின்புள்ளவைக்கும்

பெருமையைப் பகர்தல்,

பெரியவாச்சான்பின்னை பின்புள்ளவைக்கும்

தெரிய * விடாக்கியவைகள் செய்வால் — * அரிய

அருளிச்செயற்பொருளை ஆரியர்கட்கிப்போது *

அருளிச்செயலாப்த் தறிந்து.

(சடு)

பெரியவாச்சான்பின்னை	{ பெரிய வாச்சான் பின்னை மொண்டியவர்கள்	அரிய அருளிச் செயல்	{ அருமையான தவப்பா பத்தப்பொருள்களை
பின்பு உள்ளவர்க்கும்	{ திருவாய்மொழி தவிராத மாறுமுனைதவியம் பிரபந்தங்களுக்கும்	இப்போது	{ இக்காலத்திலு
தெரிய	{ வினகமரக	ஆரியர்கட்கு	{ ஆசாரியர்களுக்கு
வியாக்கியானங்கள் செய்வால்	{ வியாக்கியானங்கள் அரு ளிக் செய்வதற்குமே	அறிந்த அருளிச் செயல்	{ அதற்குப் பதவசனம் பன்னிருத்தருப பாஸ சாயிறு.
		ஆயத்தி	

*** தெ ழுந் து பாகவகனினுந், திருவாய்மொழிக்கு பாததிரம் அவதரித்த விபாகி
பாணக்கை வெளிவிட்ட நுகரினாமிதழ். காலவிரதத்தினதும் விபாகியான மிடபருகினவர்
பெரியவாச்சான் பிள்ளை யாதலால் அநுநுடய மதேவாய்க்காதத இப்பாட்டிங் விபக்த
கூறுகின்றா. பெரியவாச்சான் பிள்ளை காலவிரதத்தினதும் விபாகியானம் அருளிச்செய்தி
லாகில் திவ்யப்பக்த திலகாத்நகைகளைப் பின்புள்ளை அதிசுது பரவகனம் செய்வதே
முடியுது அருளிச்செய்திவர் பரமக்குறைய செய்கருணினதால்தான் பின்புள்ளார்கள் ஆசார்ய
பிதநதிஸமர்நது திவ்யப்பக்தப் பொருள்களை பரவகனம் செய்ய வேண்டியவா வினார்ததென்று
உணரமுடியுதலுமுது.

பெரியவாச்சான் பிள்ளைய நுளிய விபாகியானம் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெரும
பாடும் ஸுப்பிரமாணியேனாதும எந்நில திவ்யப்பக்தகருணக்கு அருநுடய விபாகியானமே
கண்ணமாரிடுப்பது கொண்டு இவனனை அருளிச் செய்வலாமிதழ். (சக)

சில சில பிரபந்தங்களுக்கு உரையிட்டவர்களைப் பற்றிக்கூறுதல்

நஞ்சீய்செய்த விபாகியைகள் எவ்வண்ணிக்கு *
எஞ்சுமையாவைக தில்லியே —* தம்கீரால்
வைபகுதுவின் தம்பி மன்னும் ஸவாழமுனி *
செய்யுமவைநாமும் சில.

(சக)

நஞ்சீயர் செய்த விபாகியானம்	நஞ்சீயர் அருளிச் செய்த விபாகியானம்		
நான் இரண்டுக்கு	{ சில பிரபந்தங்களுக்கு உதம்;	மனது மணவான் முனி	{ அழிய மண வானச்சே ரும்
சுருதாமை யாவாக்கும் திவ்யியே	{ ஒன்று தம்பி மகன் என் வாப பிரபந்தங்களுக்கு மகிவியொ.	தம கீரால்	{ தமது திரு கரு ண கள் செய்தருளின விபாகி யாவாக்கும் சில வே யாம்;
வைபகுதுவின் தம்பி	{ பிள்ளை வேளாச்சாரியரு டைய திருத்தமயின கான அழகிய மணவா னப் பெருமான் கர ய னும்	செய்யுமவை தாமத சில	{ (சுருதாமை யாவாக்கும் யிவ்யியே)

*** திருவாய்மொழிதனினத மந்த பிரபந்தங்களுக்கெல்லாம் பூர்த்தியாக விபாகியான
மிட்டருகினவர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை யென்று கீழ்ப்பாட்டிஷ்ருளிச செய்த ப்ரஸத்தியினுனை
சில சில திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்கு விபாகியானமருளிச செய்கிருக்கின்ற ஆசிரியர்களையும்
தெனிககவேண்டி இப்பாட்டி அருளிச்செய்திதபடி. “நாரீரண்டிக்கு” என்றது ஒரு வங்கையை
விலே தோக்கலாவனது; “வையப பரபக்தவகளுக்கு மாடுவிரமே” என்ற கருத்திற் அருளிச்
செய்ததத்தனை. நஞ்சீயரிட்ட நுகரின விபாகியானமகை திருப்பாவையகரும் கண்ணினுண் நிறுத்
தாமதுருமே காண்பதாய் பிள்ளை வேளாச்சாரிய பரித்தாளார். பூத வேளாச்சார்ய ஸதேவத
சுதம் ஆசார்பதாருதாயகர துமான் அழகிய மணவான்; பெருமான் கயனார் திருப்பாவையகரும்
அமலுதிபிராணுதரும கண்ணினுண் நிறுதகாமபுகரும் விபாகியானமிட்டருகினவாகக் காண
மெது. மன்னுமணவானமுனி யென்றது—வாக்கிதேகஸி அழகிய மணவான்ச் சேவரை; இவர்
(முயாசீததிலு) திருகிருத்தமொன் துகளே உரையிட்டதாகக் காண்கிறது.

ஆக, இப்பா அல தெனிக்கையாபதினார் மூன்று ஆசிரியர்களை முதலாவதில் கிற்சில பிர
பந்தங்களுக்கு விபாகியானமிட்டவர்களைது விவகித்தது. பெரியவா தவிர திருமொழிக்குத்

திருவாய்மொழியினை ஐந்து ஸ்வரப்பதேச விவரங்கொண்டிருந்த செபதிருப்பதாக இக்காலத் தில் வெளிவந்ததுமட்டுமல்லாமல் அம்மொழியை இடமுள்ள காசிருக்க ஐந்திதயமிலலை. அப்படியிருந்தால் இஃது மனவானமா முனிசை அய்வாசிரியரது திருநாமத்தை பெடுத்த குமரிச் செயயாதிருக்க பாலகதியிலில் பெண்பு பெரிமார் பாணிக்கக்கிடமுந்நகை. திருவாய் மொழிப்பிரிவினைவந்ததில் பின்புள்ளவொரு மஹான்பணித்ததா யிருக்கவருக்கும் அந்த விவரங்கொண்ட,

(அ)

ஈடுமுப்பத்தாருயிர்ப்படியின் பிரசாரமுறை கூறுவன
இப்பாட்டும் மேற்பாட்டும்.

சீரார் வடக்குத்தீ ருநீதிப்பிள்ளை * எழு
தோர் தமிழ்வேதத்தேனை —* தாருமென
வாக்கிமுனைம்பிள்ளை யீயுண்ணிமாதவர்க்குத்
தாக்கோடுத்தா * பின்னதனைத்தான்.

(அ)

சீர் தூ வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை	சீர்மொழிபெருந்திய வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை யோ பெண்ணுமொழியா	தாருமென வாக்கி	{ இதை எண்ணிடும் கொடும் என்று சொல்லுவாதி
சொகுது	சொகுதுபெருந்திய	பின்	{ தூதனாகத்தொடைய சிவ மணமாண பின்பு
சீர் தூ தமிழ் வேததை சொகுது	{ தெந்த திருவாய்மொழி விவரங்கொண்டானொழு முப்பத்தாருயிர்ப்படி	அதனை	{ அந்த பாட்டு ஸ்ரீ கோசத் வை
முனை கம்பிள்ளை	கம்பிள்ளை அக்காலத்தில் கம்பிள்ளையானவர்	சுபுணணி மாதவர்க்கு தாம் கொடுத்ததா	{ சுபுணணிமாதவர்க்கு சொன்னுமொழியான விலை தாதருநினு.

* * * திருவாய்மொழிக்கு ஐந்து விவரங்கொண்டவர்கள் அவனித்தனவாகக் கீழே வருவிக் செய்தார்; அந்த ஐந்து விவரங்கொண்டவருள்ளும் சுடுமுப்பத்தாருயிர்ப்படி பெண்பு விவரங்கொண்டவராக, என்னெப்பாசரத்திலுமுக்கியமாக இருந்து வருவதனால் இதைப்பற்றினை காலாற்றை புணர்ந்தவென்னுமிவனது திருவுள்ளம், பற்றின மா முனிசை இரண்டுபாட்டாலே அதை புணர்ந்தி வருவதுஞர்.

* கம்பிள்ளை கம்புமுண்டை கம்புமுண்டையிலிப்பினை பெரியவாச்சான் பிள்ளையதனால் * என்று கீழே வருவிக் செய்தபடி கம்பிள்ளையின் கிழமனத்தினால் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யிட்டருளின இருபத்தினுலாயிர்ப்படி விவரங்கொண்ட இரங்குபடி, கம்பிள்ளை மதவெருவினைத் திருவாய்மொழிப்பொருளை உபயோகித்தருளுந்தோது அனைத்தேடத்தருகை வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை பட்டோலை கொண்டு சுடுமுப்பத்தாருயிர்ப்படியாகக் குடித்து கம்பிள்ளை எண்ணிதியிலை கொண்டு போய வைத்தருநினுர்; அதை அகா உடாசுரித்து * ஆகவே கொலம் செய்தபு போலே அதுகியதாலே காணுகிறது; ஆகவே கமது கட்டினையின்றிகே எழுதினீர்; இருக்கடும்" என்று சொல்லி அந்த ஸ்ரீ கோசத்தை உண்கை வைத்தருநினுர் (கம்பிள்ளை); பெரிய பெருமாளுண்டை சிவமணமாணுள்ளி கம்பிள்ளை இஃது ஸ்ரீ கோசத்தைத் தந்தருவாரென்று தெரிந்து கொண்டு, சுபுணணி மாதவப் பெருமா என்னவார், இந்த சுதி விவரங்கொண்ட மேலகில் பிரசாரம் பெற்றவென்னுமென்று ஆவல் கொண்டு அதற்குப் பாகமாக பகவத்கிழமனத்தைப் பெறுகிக்கேவனு மென்று சுருகிப் பகவத்கிழமே பெரிய பெருமானை வலஞ் செய்து வந்தார்; பெரிய பெருமானும் திருவுள்ள முகத்து இரங்கி கம்பிள்ளைக்கு வியரித்தருநிலை, பின்பு அந்த ஸ்ரீ கோசத்தை அகா சுபுணணிமாதவப் பெருமாளுக்கு அந்தருநினுர். இதற்கு மேலுள்ள வரலாறு மேற்பாட்டில் காணத்தக்கது.

(அ)

ஆங்கவர்பால்பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை *
தாம்கொடுத்தார் தம்மகனா தம்மகையல்— * பாங்குடனே
நாலாப்பிள்ளைக்கவாதாம் நல்லமகனாக்கவாதாம் *
மேலோர்க்கித்தாவரே மிக்கு.

(சுக)

சூத்திர	ஆங்கவர்பால்பெற்ற	சிறியாழ்வானப்பிள்ளை	தாம்கொடுத்தார்	தம்மகனா	தம்மகையல்	பாங்குடனே
ஆங்கவர்பால்பெற்ற	அந்த நம் பிள்ளைவிடத் தில் பெற்றுக் கொண் டவரான	சிறியாழ்வானப்பிள்ளை பென்ற அங்கவாசெய்ய [நயுணணிமா தவம்]	அந்த நம் பிள்ளைக் கு கொடுத்தார்	அவர தாம்	அந்த நம் பிள்ளை தாம்	அந்த நம் பிள்ளை பென்ற மாண்பிவிடம் அவதத் கொடுத்தருளினார்.
சிறியாழ்வானப்பிள்ளை தாம்	சிறியாழ்வானப்பிள்ளை பென்ற அங்கவாசெய்ய [நயுணணிமா தவம்]	அந்த நம் பிள்ளை தாம்	அவர தாம்	அந்த நம் பிள்ளை தாம்	அந்த நம் பிள்ளை தாம்	அந்த நம் பிள்ளை தாம்
தம்மகனா தம்மகையல்	தம்மகனா தம்மகையல்	தம்மகனா தம்மகையல்	தம்மகனா தம்மகையல்	தம்மகனா தம்மகையல்	தம்மகனா தம்மகையல்	தம்மகனா தம்மகையல்
பாங்குடனே	பாங்குடனே	பாங்குடனே	பாங்குடனே	பாங்குடனே	பாங்குடனே	பாங்குடனே

*** இப்பாடலை "சுயண்ணிமாதவர்க்கும் தாம் கொடுக்கார்" என்றருளிச் செய்காண் பின் "ஆங்கவர்பால் பெற்ற" என்றருளிச் செய்திருப்பதற்குப் பெருக்கமான பொருள் "அந்த சுயண்ணிமாதவப் பெருமானிடம் பெற்றுக்கொண்டவரான" என்று தோன்றக்கூடியது; கம் பிள்ளை சுயண்ணிமாதவரிடம் கொடுத்தருளினார் என்றும், அந்த சுயண்ணிமாதவர் சிறியாழ்வானப்பிள்ளைவிடம் கொடுத்தாரென்றும் கூறுவதான இவரதுப் பொருள் தோன்றக்கூடியது. ஆனால் பிள்ளைவொருவரின் பணிதத சிவாக்ஷியானத்தின— "இப்படி நமனெனையுடைய ப்ரணாதத் தாலே, சிறியாழ்வானப்பிள்ளை பென்ற திருகாமதையுடையவான சுயண்ணிமாதவப் பெரு மானுக்குப் ப்ரார்த்தனை நடாது" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சுயண்ணிமாதவப் பெருமானுக்கே சிறியாழ்வானப்பிள்ளை பென்ற ஒரு சிறுபேர் உள்ளதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே அந்தத்தருமியுரைத்தல் கருங்குப்பணியாகிற்று. * திருவருளமல மீசனைமுதன் * இப்படி யான சுட்டித்தனியின "இருகண்ணர்க்களபுடைய நமனெனையு இவரிடமித்தத்திகயந்த மாதவர் பற்பகரார்" என்றுள்ளதும் கோக்கத்தக்கது. "வந்தே மாதவபத்மகாப ஸாமந: கோலேக தேவாதிபாந்" என்ற ச்வேதகாம இவரு அதுகூச்சித்தவிரியது.

(சுக)

இனி பூர்வசந பூஷணப்பெருமை கூறுதற்கு அடிகோலுதல்.

கம்பெருமாள் நம்மாழ்வான் கஞ்சியர் கம்பிள்ளை
யென்பர் * அவரவர்தமேற்றத்தால் — * அன்புடையோர்
சாத்திரதிகுமல்கள்தானென்று நன்னெஞ்சே *
எத்தனைச்செல்லியி லின்று.

(இ)

கம்பெருமாள் நம்மகனா	கம்பெருமாள் நம்மகனா	அவரவர்தமேற்றத்தால்	அவரவர்தமேற்றத்தால்
கம்பெருமாள் நம்மகனா	கம்பெருமாள் நம்மகனா	அவரவர்தமேற்றத்தால்	அவரவர்தமேற்றத்தால்

அன்பு உண்டாயேன்	அவரவர்களிடத்தில்	நம் பெற்றோர்	சகலமனமே!
சாத்த	அன்பு கொண்டு	இப்போது	இப்போது
திருநாமவகன் தாம்	மறவாண்கள் தொடர்ந்து	நீ அதனை சொல்லி	நீ அதனை சொல்லி
என்று	இட்டருளின	என்று	என்று
	திருநாமத்தை மெனது		
	கொண்டு		

*** இப்பாசைப்முதல் முன்று ப... அணுகுதலும் எதற்காக அநுரிச் செய்யப்படுகின்றன வெண்ணில, கீழே ஆழவார்த்தைப்பற்றியும், ஆழவார்த்தைச் செயல்களை விவரிக்கின்ற முகத்தாலே காதலருளின ஆசாரியர்களைப் பற்றியும், அதை விவரிக்கின்றவர்களில் தலைவான நடு முப்பத்தாறுவீரப்படுவான் காதலர்நிறைப்பற்றியும் அநுரிச் செய்காற்றும். இனி அநுரிச் செய்வதற்குவுள்ளப்பற்றின் விவரமென்ன வென்றால், அநுரிச்செயல்களுக்குக் காப்பாகப்படுகின்ற லோகாசார்யர் அநுரிச் செய்வதற் பூர்வகாலத்திலும் இவ்வாசைத்தவின் சீரமைப்பற்றி அநுரிச் செயல் நீண்டதருளினார்; [அது இப்போது முன்னுதர பாசைப் முதல் அநுரிச்செய்யப்படுகிறது.] அந்த ஆசாரியர்க்கு லோகாசார்யரென்கிற திருநாமம் வந்த வழியை கருதிக்கே வேண்டியதாயிற்று; ஏதென்கே அந்தத் திருநாமம் எப்போதோரு இருந்தது; அந்தத் திருநாமமே இவர்க்கு இடப்பட்டது என்று சொல்லுகின்றது. [அது இவ், இவ் ஆம் பாசைகளால் அநுரிச் செய்யப்படுகிறது.] அந்தப் பாசைத்தொடரின் காரணமாக இவ்வாசைத் திருநாமத்திற்கும் சிறிதானம் சொல்லவேண்டியது பார்த்ததாக, அதற்காக இப்பாசை அமுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

மேல்கொண்டையப்பற்றிச் சொல்ல நீண்டதும் போதே 'கம்' என்கிற உபபதம் பெற்றவர்களை எப்போதுமான், கவனம்வார, கருவியாகவும் சிந்தித்து வரவே எல்லாநாயுடு செத்தது ஒரு கோலையாக எடுக்கிறது. உம் என்று கிறையிடுதற்குமுன்னு ப்ரோமாரிசெஷ கார்யமாக வால், அதை ப்ரோமாரிசெஷ கார்யமாகவே ஒவ்வொரு கால விசேஷத்தில் ஒவ்வொரு மறவாண்களால் கவனப்படுமாடுன்பது முதலான திருநாமங்கள் உறுதியாகலான, பூர்வகாலத்திலுக்கு கவனப்படுமாடுனென்கிற திருநாமம் ஒருநாள் ஒரு அண்டமால் நீங்குகிறது. உட்கொப்பர்க்கு கவனப்படுமாடுனென்கிற திருநாமம் பூர்வகாலத்திலுக்கு கோலையாக வேறாகப் முனிவர்க்கு கருவியென்கிற திருநாமம் பட்டா இட்டது திருக்களிகள்தி தாலாக்குகாம பின்னை பென்றித் திருநாமம் கருவியைச் சாத்தியது. இவன் விவரணகாரினை எப்போதாவது வரலான உணர்வு. இப்படி முன்னோர்க்கு இவர்க்கு பெருமைமையாகவந்த அதற்குத் தகுதியாக இட்டருளின திருநாமத்தைக் கொஞ்சே! நீயுடனாக அதுவந்தது உத்தேசிப்பென்று தம் திருவுணர்வத்திற்குமுனிச் செய்காற்றிற்று.

(10)

நம்பிக்கைக்கு லோகாசார்யரெனும் திருநாமம் வினைத்தமைவிளம்புகல்

தன்னுபகற்க்கந்தாடைத் தோட்டார் நம்முதப்பதல் *

என்னவுவகாரியுடனே வேண்டுகை —* பின்னை

உலகாரியெனும்பேர் உப்பிள்ளைக்கோங்கி *

விலகாமல் கின்றதென்றும்மேல்.

(11)

தன்னுபகரு

கந்தாடை

தோற்பார்
தம் உபபதம்

பாசைத்தொடரு

{ கந்தாடை உபபதம்

{ தோற்பார்

தோற்பார்

தம் உபபதம்

என்ன உலகாரியுடனே

என்று உலகாரி

பின்னை

உலகாரியார் என்ன

போ

* நீ என்ன வேண்டுகை

உபபதம்? என்று விவர

தரு

அதனைத் தோற்பார்

தோற்பார் உபபதம்

திருநாமம்

மெய்யின்கொடு தலவி } கம்பினினைக்குப் பிரசித்த } மென் னாறும வி வ ச ர } மெய்யின்கொடு. க்ஷாம்
மலி கின்றது } மலி கின்றது } மலி கின்றது }

*** முதலியாண்டாண்டைய திருவடிசைததிலே நோன்றி ஆசாரப்படுஷராயப் புகழ் பெத்திருந்த கந்தாடைத் தோழப்பொன்னும் கல்வாயி கம்பிள்ளை காலததில் கோரியில் ஒரு திருவிதியில் வாழ்கது உத்தர. அந்நாம கித்வானுகலே யிருந்துப். அந்நாமும் கம்பிள்ளை திருவடிசையிலேயே ஆசாரிதது அந்தநாமன கேட்டு வந்தார்களே யன்றி அவரிடம் ஒருவரும் வந்து பணிகிலார்; அதனால் அவர்க்கு கம்பிள்ளையின்மீது அன்புபெய அந்நாமிற்று அவ்வாறு தாவித்துக் கொண்டு யிருந்ததார் அந்தத் தோழப்பார். இப்படியிருக்கையில் நுநுநான் அவர் க்கு அதுதராம தோன்றி கம்பிள்ளையிடம் கொண்டு அபராதநாமநாம சென்று கொளையேனது மென்று ஆசாரப்படுஷராயி அவர் புறப்படுஷராய இருக்கையினை, 'ஐயோ! மனாரூபநாமநாமநாம. இந்தத் தோழப்படுஷராய திருவடிசைத் கந்தாட்டி காம் பிறந்தோமே! அவரிடம் சென்று பொறுட பித்துக் கொள்வோம்' என்று கம்பிள்ளை அதே ஸமயத்திலே அந்தத் 'தோழப்படுஷராய திருமாளிகை வாசலில்வந்து பதுங்கி நிற்றிருத். தோழப்பார் வெளியே யெழுந்தருளினதும் அவரை கம்பிள்ளை தெண்டனிட்டு கந்தைமே வேண்ட, இதைனன ஆச்சரியமான குணம்! என்ன கியந்த கந்தாடைத் தோழப்பார் கம்பிள்ளையை நோக்கி 'நீ சென்ன லோகாசாரியரோ!' என்று நடுபட் டிக் கூறினாராம்; அது முதலாக கம்பிள்ளைக்கு லோகாசாரியரென்கொ ப்ரவரித்தி விளைந்ததாம் (கக)

வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை தமது திருக்குமாரர்க்கு ஆசார்ய

திருநாமத்தையே யிட்டாரென்பது.

பிள்ளைவடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை * அனபால்
அன்ன திருநாமத்தையாதரித்து — * மன்னுபுகழ்
மைத்திருக்குச்சாந்தையால் வந்து பந்தது * எங்கும்
இந்தத்திருநாமமிங்கு.

(கஉ)

பிள்ளை	பிறகொரு காலத்தில்	மன்னுபுகழ் மைக	யசையுயிரான தமது
வடக்குத் திருவிதிப்	(கம்பிள்ளைதிருவடிசையான)	தருக்கு	திருக்குமாரர்க்கு
பிள்ளை	வடக்குத் திருவிதிப்	உதரித்துசாரத் துரை	விரும்பிஇட்ட படியினால்
	பிள்ளையானவர்	யால்	
அனபால்	ஆசாரப்படுஷராய	இவரு காலமும்	இவருக்கெல்லாமும்
	திருவடி	இந்த திருநாமம்	துத தோகாசாராய திரு
அன்ன திருநாமத்தை	அக த லோகாசாராயதிரு		நாமமாண நு
	காமததை	கந்த பந்தது	(அமரது மெய்யாகப் பர
			விதையிற்று.

*** வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளையானவர் கம்பிள்ளை திருவடிசையிலே காலகேஷபம சென்று போராரிற்றாகையில் அவர்க்கு ஒரு திருக்குமாரர் ஆசாரயத்து அதுச்சுறுத்தியததினால் தோன்ற. அக்குமாரருக்கு கல்வாசாரப்படுஷராய திருநாமத்தையே சாத, ந கே. ஸுமரெனது திரு வுணனம் பற்றிய வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை லோகாசாரியரென்று காமகாணம் செய்துநாப் பிள்ளை லோகாசாரியரெனது அத்திருக்குமார உலகமெனதும் ப்ரவரித்தி பெற்றதுபொன்னக (கக)

திருமழிசைப்பிரான் நமமாழ்வார் பெரியாழ்வார்களின் திருவவதார
ஸ்தலம் கூறுதல்.

மன்னுதிருமழிசை மாடத்திருத்தருகர் *
மின்னுபுகழ்வில்லிபுத்தூர் மேதினியில் —* நன்னேறியோர்
ஏய்த்தபத்திரா நெழல்மாறன் பட்டத்தினான் *
வாய்ந்துத்தவ்வுர்தளவகை.

(கூஉ)

மேதினியில்	இசைவளவகை	நம் நெறியோர் வயத	நன்னேறியோர் திருமழிசை
மன்னு திருமழிசை	கீதய ஸ்ரீயாச திருமழி	பதநிசை	யாழ்வாரென்ன,
மாடம் திரு குருகர்	மாடங்கள் குற்றி திரு	ஏழை மாதன்	அதிகம் நம்மாழ்வார்
மின்னு புகழ் வில்லி	விளையுமபுகழ்முருகன்	மப்பிரான்	பெரியாழ்வாரென்ன
புத்தூர்	ஆ விவிலிபுத்தூரும	காவத	இவ் இம் மூலமும்
	(ஆகிய இம்மூன்று திருப்பதிகம்)	உதித்த	இவ்வுலகத்தைத் தாப
	(முதலிய)	மயர்ந்த வகை	தற்குப்பொருத தமரை
			அவதரிக்கப்பெற்ற
			திவ்ய தேசங்களாகும்.

ஆண்டாள் மதுரகனிகள் உடையவர்களின்
அவதாரஸ்தலங்கள் கூறுதல்

சீகரமில்லிபுத்தூர் செல்வத்திருக்கோளூர்*
ஏராப்பெரும்பூதாரென்னுமிவை—* பாரில்
மதிபாருமாண்டாள் மதுரகவியாழ்வார்*
எதிர்நோன்றியநூரிடகு.

(கூஉ)

பாரில்	இவ்வுலகில்	மதி ஆரும் ஆண்டாள்	நூலம் நிரம்பிய ஆண்டாள்
சீர் தரும் வில்லிபுத்தூர்	ஸ்ரீ விவிலிபுத்தூர்	மதுரகவியாழ்வார்	மதுரகவியாழ்வாரும்
செவ்வய திரு கோளூர்	ஸ்ரீ கங்கைமேல் ஸ்ரீ மல்	எதிர்நோர்	உடையவரும்
வா து பெருமழை	ஸ்ரீ பெருமழை	இவ்வுலகில் வந்து	இவ்வுலகில் வந்து
என்னும் இவை	என்று சொல்லப்படு	கை	அவதரித்த திருப்
	கிற இந்தவர்கள்		பதிகளாகும்.
	(முதலிய)		

* * *—திவ்வியப் பிரபந்தங்களை யருளிச் செய்தவர்கள் விஷயமாகத் தெரிவிக்கவேண்டிய
பாலை—கசாபி—அவதாரஸ்தலங்களை இவ்வுலகத்திலேயே அருளிச் செய்து நல்லகம் அருளா
கிறது. திருவாசகத்தாழ்வார் அருளிச் செய்த இராமானுச ஸ்ரீநாதசுவாமியைப்பற்றி இதில்
ஆனந்தம் அருளிச் செயலானமையிலே அந்தப் பிரபந்தம் வாலாபிததிறனை சொந்ததாக அககா
லத்தில் கொள்ளப்படவில்லை பென்று தெரிகிறது. ஆனதுபற்றியே அப்பெரிய பெண்து
மாவியர் அகந ஸ்ரீநாதசுவாமியைத் தவிர்த்தே வாலாபித கணக்கு இடபருளினார்போனும்.
மணவாளமாறனிகள் தாமே ஸ்ரீநாதசுவாமியை வாலாபித நிவயப்படுத்தவகையினாரென்ப
ஆதாக்கிறாறு மெனதும், உருத்தாரநினைவுகலாக கொள்ளும் அகத்யனை வாலம் இங்
தாற்றக்கூகிறாமைசாதுக கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் விவரித்தருளினாசென்று பெரி
யார் பணிகளில் கேட்டிருக்கை.

(கூஉ)

இது முதல் ஏழுபாசுரங்கள் ஸ்ரீவசந பூஷணத்தின்
பெருமை கூறுவன.

அன்னபுகழமுமேம்ப யண்ணலுலகாசிரியன் *
இன்னகுளால்செயதகலை யாவையிலும் —* உன்னில்
திருவசன கூடணத்தின் சீர்மையொன்றுக்கில்லை *
புகழலவிவவாரத்தை மெயிப்போது. (இரு)

அன்ன புகழ்	அப்படிப்பட்ட புகழை	திசுந்	மின வினவருகின்ற
முடிமேம்ப	புகழையாரும்	வாண பூஷணத்தின் சீர்	ஸ்ரீவசந பூஷணத்தின்
அண்ணலுலகாசிரியன்	முடிமேம்பாள் குலத்தலகாரன்	மை	ருண்டான திறப்பு
	வாணாமி பிணனை	ஒன்றாக இருக்கில்லை	மற்றொரு தாறுக்கும்
	வோதாசனம்		வாய்க்கவில்லை;
இன் அருளால் செய்த	பசும திருபை கடிப்பாள்	இப்போது இவ்வாற்த	இப்போது சொல்லுகிற
	அருளில் செய்த	தை	து சத வாந்தனத்தால்
உன் யாவையிலும்	சுதாஸுட காந்தனகனொன்		னது
உன்னில்	வாவற்றி னுள்ளும்	புகழ் அவ	அதிகயோக்கிடனது;
	சூரபுஷிதது	மாய	வாதமாயினது.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யபாஸ்தாமரணது * ஸாங்காவில த்விட ஸம்ஸ்க்ருதநய வேத
ஸாராத்த ஸங்க்ரஹமஹாரஸ வாக்கபஜாதம் * என்கிறபடியே அதிய வேண்டுமாததமெல்லாம்
அழகாக நிரம்பப் பெற்றதாதலால் இது நிகர்த்ததெனப்பது அத்த வாதமன்று; மெய்யுணரவே.
(இஉ)

ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற திருநாமத்தின் காரணம் கூறுதல்.

முன்னம் தூவோர் மொழிந்தவசனங்கள்
தன்னை * மிகக்கொண்டுகற்றோர் தம்முயிர்க்கு— * மின்னணியாக்
சேரக் சமைத்தவரே சீவசனபூடணமென்
பெர் * இக்கலைக்கிட்டார்பின். (இச)

முன்னம் குச்சேரர்	பூருவாசாரியர்கண் அரு	சேர சமைத்த	சேர்த்த அணி வகுத்து
மொழிந்த	ளிக் செய்த	அவரே	அவ்வாசிரியர் தாமே
உசனங்களை தன்னை	ஸ்ரீவசனத்திகரே	பின்	பிறகு
மிக கொண்டுக	பெருமபாதும் சேர்த்த	இவைக்கு	இத்த க்ரந்தத்திற்கு
சுதரோக் தம் உயிர்க்கு	கல்லியிற் திறத்தருளடி	சீர் வசனபூஷணம் என்	ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற
	ட ஆத்மாவிற்கு	பெர்	திருநாமத்தை
மிக அணி ஆ	அழரிய அலங்காரமாக	இட்டார்	இப்பருணினா.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற க்ரந்தத்திருநாமத்திற்கு விவரணம் காட்டியருளினாரா
பிறகு. மணலானமா முனிகள் தாமே ஸ்ரீவசநபூஷணவ்யாசயாக அவதாரிணையிலே— “சதக
ப்ரகசமான பூஷண தத்துக்கு சதகபூஷணமென்று பேராமாப்பேரலே பூர்வாசாரியர்களுடைய கசக
ப்ரகசமாய அதுஸகதாதகளுக்கும் ஒன்றுல்லவல்லபகமாரி ருக்கையிலே இதுக்கு வசநபூஷணமென்று
திருநாமமாசிறது” என்று அருளிச் செய்துள்ள ஸ்ரீவசந இவகே அதுஸக்தேயம். பூருவா
சாரியர்களின் வசனங்களுடைய [ஸ்ரீவசநத்தினையே] கொண்டு அமைக்கப்பட்டதாய முழுநத * க
கனின கண்ட திறிந்த பூஷணமாரிருக்கக் தக்கதான இந்த க்ரந்தத்திற்கு ஸ்ரீவசநபூஷண மென
ணம் திருநாமம் காலப பொருந்து மென்க,

இப்பாசாத்தில் "சோமசுந்தரணமென்னும் பேர்" என வழங்கி வருக்பாடப் பொருள் தரது; அது உறக்குத தகவது. என்பேர் என்பதற்கே என்னும் பேர் என்று பொருள். (௫௪)

ஸ்ரீவசநபூஷணாதிகாரிகள் துர்லபர்எனல்.

சூர்வசனபூஷணத்தி னுழ்பொருளெல்லாமறிவார் *
சூரதசொன்னேரிலனுட்டிப்பார் —* ஓரோருவ
ருண்டாதி லத்தல்காணுள்ளமே * எல்லார்க்கும்
அண்டாத தன்றோவது.

(௫௫)

வசனபூஷணத்தின்	ஸ்ரீவசனபூஷணத்தி	உள்ளபே	மெனமே
சூர் பொருள் எல்லாம்	ஐண்டிய	ஓர் ஒருவர் உண்டு சூலை	யாரோறு மொருவர்
அறிவார் சூர்	கம்போமான அத்தன	அத்தனை வான்	தேறினாரெல் தேதக்
அது சொல் றேரில்	களை பெயலாக	அது	கருமெனறதி;
அனுட்டிப்பார் சூர்	அறிவகவகாரிலிசு;	அது	அக் த தி வசனாதரமா
	அக் த ஸ்ரீவசநபூஷண	அது	எது
	என்தாம் துட்ட எட்	அல்லாரும அண்டாத	ஒருவாக்கும் அறி யவும்
	டரையிலே	அ அன்றோ	அது. அக்கவும் எளி
	அது அக் க வல்லவா		ய தொன் தன் துணை.
	கருவினா;		

*** ஸ்ரீவசநபூஷண மெனபது பெரியதொரு மீமாமஸா சாஸ்தரம்; இது ஸ்ரீவசநபூஷணமாக அமைக்கிருத்தலால் பொருளறிவது. அரிது; வியாக்ஷியானக்களைக் கொண்டு ஒருவாறு அறிவப் பெற்றாலும் அதனபடி அனுட்டிப்பது மிகவு மரிது. இப்படி அறிவபடி அனுட்டிக்க கும் முடியாதபடி அதிகாரிகளறறதொரு சாஸ்தரத்தை ஆகிரியர் அருளிச் செய்யலாமோ வேளை, ஸர்வாதமய அதிகாரிகளே யிலகை பெளனப் போகாது. ஒரோருவர் உண்டாகிலத் தனை காண்; * மறையானும் ஸற்றஸரேஷு கச்சித் உறுதி விதநியை, யதநாமடி விதநாகாம கச்சித் மரம் வெக்டி ததவத: * என்று நிகையிலருளிச் செய்தபடியே ஒவ்வொரு வசனத்தில் ஒவ்வொருவர்க்குரிய தேதங்கடு மெனறதாயிற்று.

அதுஷ்டிக்க முடியாதபடி இதில் என்ன விஷயம் கூறப்பட்டிருக்கின்ற தென்னில்; * சூர் தம் செயதவர்கன் பக்கல் பொறையும் கருணையும் கிரிப்பும் உகப்பும் உபகாசனம்ருகியும் கடக்க வேணும்" எனறும், "விதவிதபோசம் நிஷிதத போசம் போலே லோகனிருத்தமுமன்ற, காகதேஹ துஷ்மனது; ஆரீருககச் செவ்வித ஸ்வரூப விருத்தமுமாய் மேதாந்த விருத்தமுமாய் கிஷ்டகாழித முமாய்சாபய ப்ரதிபக்கமுமாயிருக்கையாலே தவாந்யம்" எனறும் இவ்வகை அருளிச் செயல்ப படமுள்ள பலபல விஷயங்கள் அதுஷ்டிக்க வரியன என்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ? (௫௬)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பொருளையறித்து அதுஷ்டிக்க விரும்புவதே
உஜ்ஜீவநோபாய மெனல்.

உய்யவினைவுடைபீர் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் *
வையதகுமுன்னம்வாயமொழிந்த —* செயயகலை
யாம் வசனபூஷணத்தினுழ்பொருள் * கற்றதனைக்
காம்கிலையில் நில்லமுறிகது.

(௫௭)

*** சிறந்து நீர்த்தமென்று அவநிரித்தால் அதற்குப் பலரும் வியாக்கியானங்கள் இயற்றி யும்பவது இயல்பு; ஆகவே இந்த ஸ்ரீமதநபூஷண திவ்ய சாஸ்தாநதிற்கும் பலபல வியாக் கியானங்கள் அமைந்தன. இம்; அவதாரதெய்வஸரம் அதிசங்கு வேண்டியது; ஆனால் அவை வத் தம்பத்தைய ஸாராரிததுக்களால் மெச்சிய நினைவாக இருக்கவேண்டும்; அப்படியப்பட்ட வியாக் கியானங்கள் எதற்கு அவதரித்தாதும அவதாரதெய்வஸரம் அகாலையானறி அதிகரிக்கவேண்டி மென்று அம்மதாநிகளை கோக்கி அருளிச் செய்தபடி மத்யஸது என்னும் வடசொல் 'மததி யதநர்' எனத் திரிந்தது. அகாலைய யற்றவர்களால் என்று தாற்பரியம். (இச)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பரமபோக்யதைையை வியந்து கூறுதல்

சீர்வசநபூஷணத்தின் செம்பொருளை * சிந்தைதன்னால்
தேறிவமாம் வாயகொண்டுசெப் ிவமாம் ---* ஸ்ரீயாகான்
என்றனத்தனாலும் இனிதாக சிந்தைதயோ *
உத்தமக் கேவலின்பமுளதாம்.

(இக)

ஸ்ரீயாகான்	தூஷணியர்களை!	காதும் இனித ஆக கள் தது குயோ உதமக்கு ஏவ இனம் உதது ஆம்	* அப் பொழுதத்கப் பொழுதெனாரா வ முகமெனனவாம படி புள்ளது; சிவ ஆனாதம்! உதக்குக்கு எப்படிப் பட் டதுவந்தமாயிருக்கெ ற்திதா!
சிவவசநபூஷணத்தின்	ஸ்ரீவசநபூஷண ததின வை		
செம்பொருளை	செவலிய பொருள்களை		
சிந்தை தன்னால் தேறி	தேறியதை ஆராய்ந்த		
உதம ஆம்	பாக்கிலுமாம்.		
வாய்கொண்டு செபப்	வாயினால் எடுத்தவைகளை		
உதம் ஆம்	உதமம்,		
என் தனக்கு	எனக்கு		

*** மாமுனிகள் தமது ஸாகசபாது ஸத்தான ஸ்வபாவத்தினால் இது அருளிக் செய்கிறார்; அப்பற்றினால் எனக்கே ஸ்ரீமதநபூஷண ததன்களின் இயரிமை பரிச்சேதிக்கப் போகிறதெனின யே! மதார்பார்த்துரர்களையுள்ளவர்கள இதை போக்பதையில எயவகேதான் கடுபட்டிருப்பர்க ளோ! என்றாரயிறது. முதலடியில் 'செழும் பொருளை' என்றிருதுவது அசுததாபம்; வெண்டிண்பிறழும்; 'செம்பொருளை' என்றே துதுக. (இக)

இது முதல் பதினொரு பாசுரங்கள் ஸ்ரீவசநபூஷணர்த்தங்களில் முக்கியமானவற்றை விளக்குவன.

தன்கருவின் தாளிக்கைகள் தன்னில் அன்பொன்றில்லாதார் *
அன்புதன்பாலசெப்தாறு மம்மையகோன் ---* இன்பயித
லின்னாடு தானளிக்க வேண்டியான * ஆதலால்
நன்னாரவர்கள் திருநாடு.

(இக)

அவ்வையகோன்	திருமனை கொழுகள்.	தான விண் நாடு அளிக்க வெண்டி இரான் ஆதலால் அவர்கள் திரு நாடு கன்னாருர்	{ ஆசார்யநிபட்டர்களை யே ஆசாரிகருவியலவின்னா ன தான { (அன்னவர்களுக்குப்) பர மபதம் கொடுக்க விரு த்பாண; { ஆதலால் { ஆசாரியபகதியதறவர்கள் அகருவதம் புகழிட டார்கள்.
தன்கருவின் தாள	ஸவசாய பாதரவிரத		
இன்னதள தயாளில	கங்களில		
அன்பு ஒன்று ஸ்ரீ ல வ ர	சி நி து பக்தியுமில்லாத வர்கள்		
தன்	தன்னிஷ்டயத்தின் எவ்வள வு பகதி கொடுத்தது வம்		

*** பூதீவசகபூஷணர் தமங்களின் பரம்பேரகயனதையைக் கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்தாபிதத ப்ரஸ்தாபிததிலே, பூதீவசகபூஷணத்தின் உபேசன சில ஆததவிசேஷமாகினை வெளியிட்டருளத் திருவுள்ளம் பற்று இப்பச்சம் முத்தவாக உபகரய்க்கிறார். பூதீவசகபூஷணத்தில் "ஸவதத்தரண உபாபமாதத் தான் பத்தினபேரத்திரே இப்பசனகத்தானுள்ளது" என்கிற நூலின் முதலாக "சக்சுரணப பற்றுணக அகனயப்பிடித்துக் கரயலகநகாராநதமோபாதி; ஆசார்யனைப் பற்றுணக கரயப்பிடித்துக் கரயலகநகாராநதமோபாதி" என்கிற நூலின் கடுவாக, "இது ப்ரதமம் ஸவந பத்ததப் புலலவிதமாகுதும், பினப புத்திதமாகுதும், அநந்தம் பலபப்பக்தமாகுதும்" எனபதீருக ஆசார்யலித்தையே சகமோபாபயமின்று மிக அற்புதமாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருத்தலால் அயமாததவிசேஷம் இயகு நிருபிதகப்படுகிறது. "தாமரைபை அலந்தத்தந்திய ஆதிதபை தானே தீவரப்பிடுக்தால் அதனை உலந்ததமோபேரலே ஸவநாபிதததந்நைப்பண்ணு மீதவரன் தானே ஆசார்யலயகதம் குணந்தால் அதனை வாட்பண்ணுக. இதனை யொழிப பகலத் தையக்தம் துர்லபம்." என்கிற பூதீவசகபூஷணத்தின்புலத்தில் இங்கே அதுஸந்தேயம்.

அம்புயை - அம்புயத்திலே [தாமரைலிலே] பிறகத பிராடடி என்படி. பத்ம, ஸவந என்கிற திருநாமகளை பேரதுமிது. (கௌ)

ஸனமணுட்டானிலை உன்றகவேபுண்டய
ஸன * குருவையடைந்தக்கால் - * மாநிலத்தீர்
தேனர்கமலத் திருமாமகள்கொழுண் *
தானேவைகுத்தம் தரும். (கக)

மா திகதநர்	இவிலுலகத்தகர்களின்	தேன் ஆர் கமலம் திரு மா மகன் கொழுண்	தேனகிரந்திய தாமரை மலரிவெதானதய பூதீ மயலாலகதகரு கல்ய பந்நா ஸாவேசவரன் தானுக்கே உகத பூதீவைகுண்டததை உப கரித்தருளவன்.
ஸனம தனுட்டானம்	தானுமும் அனுக்கடா னமுமாகிதயதனதும்		
இவை			
சந்த ஆசன உடையன்	குறைபந கிரப்பப்பெற்ற		
ஆச	ஆசாரியரை		
குருவைய	குசலித்தாய	தானே	
அடைதத்கால்	(அப்படிப்பட்ட ஸதகார பலமக்யரண ஸுன்ன கரிகருந்து)	ஸவருதம் தரும்	

*** ஆசார்யபத்தி * அவசியமென்றது கீழ்ப்பாட்டில்; ஐனாகாதுக்டாநகம்பககணுன ஆசார்யனைப் பணிக்கணதயிப் பேறு பெற முடியுதெனகிறது இப்பாட்டில். ஆழலாகன் தமது திலகியப்பிசபத்தகனகில் * ஸண்டுக்கோ வடயின் * என்றும், * அந்நிகைபயகடகாரல் * என்றும் பலகாலும் பகதிகளை விளிப்பகன்; ஆசார்யாகணியே பகதிகளாகக் கூறுவகன்; * உபாப்யாமேவ பகஷாப்பரம் ஆகாசே பகஷிணம் கதி; ததைவ ஐனாககரம்பயாம் ப்ளப்பதே புருஷோத்தம; * எனது, பகதிகளுக்கு இரண்டு சிறகுருகரு குறைபந இருத்தலகந்தி உபர் கதி ஸமபனிக்ஸமாடடாதாபிபேரல், ஆசார்யர்களுகதும் தானமும அனுட்டானமுமாகி இரண்டு பகதிகளுகிருகதானதரி உபாகதி கோடுதென்று காலதகக்கள கூறுக. "கோப்பானைப் பகதிகளாககி ஐனாககர்மக்கிளச் சிறகென்று" எனது ஆசார்யத்த்ருதபலகிததயும் கானக.

இயகு "தேனர்கமலத் திருமாமகன் கொழுண்" எனது ஸாபிபாயம்; பிராடடியின் புருஷகாரத்தானே மேககாமகிக்ஸலலகனேன ரிபெருகான; ஆதீதம் காதகாரர்களை ஆசர் லியாதர்களுப் பிராடடியின் புருஷகாரமும் பகிக்ஸமாடாது எனது கரடடியுபடி. ஆசார்ய ஆசர்

யவையிற் றந்தால் பிராட்டியின் புருஷகாசபதமின்றி வாயுமாகியே விரி தந்தருள்வென்று காட்டி "நானே அவருக்குத் தரும்" என்று. (கக)

உய்யகினைவுண்டாகில் உங்களுக்குள் தம்பத்தே
வையும் * அன்புதன்னை யிந்தமாகிலுத்தீர் — * மெய்யுறைக்கேன்
பையரவில்மாயன் பரம்பதமுங்களுக்காம் *
கையிலல்கு ரெல்லிக் கனி. (கஉ)

இந்த மா நிலத்திர்	இவ்விலகலாதவர்களே!	உய் உரைக்கேன்	{ உன்னபுகடறுகெனேன் (கேண்டின)
உய்யகினைவு உண்டாகில்	{ உருகின்னகையெறு மென கிதவிருபம் உங்களுக் கு உன்னதாய்க் பகற்செய்	வாய் அரவில் மாயன் பரம்பதம்	{ சேகரயன்னுணைக்கேள் காணாடயதான்பரம் பதமானது
அன்பு தனனை	புது ஆசாரியர்வணின	உருகருககு	உருகருககு
உங்களுக்குத் தம்பத்தே	{ திருவடி கவிசெய்யே செய்து உருக;	கை இன்னகு கொல்லி கனி ஆம்	{ உருகருககு கைதலாமலக மென்னகை படி கவிதாரும்.
வாயும்			

(அதனால் கேடும் பகனை)

* * * ஆசார்ய பக்தர்களுக்குப் பரம்பதமானது கையிலல்கு கெல்லிகனியாரென்றது பரம்பதவிபாகக்கொடுவல்லாம் இவ்விலகலையே காணாததற்கிங்கப் பெருமையென்றபடி * பொன்னுலகாகிரே புவணி முழுதானிரே * என நும்படி பிறக்கும் வழங்குதற்கு உரித்தாமபடி விதையமாகும் என்ற கருத்தும் உயந்துணரத்தக்கது. (கஉ)

ஆசாரியன் செய்த உபகாசமானவது *
தூயதாக கெஞ்சதன்னில் தோன்றாமெல் * தேனாக்
நாத்திலிடுக்க மனத்தான்பொருத்தமாட்டாது *
இருத்தலின்பேதரியோம்மாம் (கக)

ஆசாரியன் செய்த உபகாசம் ஆன அது	ஆசார்யன் பண்ணின யிந்தாபகாரமானது	மனம் தான் பெருகாத மாட்டாது	{ கெஞ்சஇனையகில்காத;
தாய்த ஆக கெஞ்ச தன்னில் தோன் றம் எவ	{ கெஞ்சில் பெருமான் (பிறகு) (ஆசாரியனைப் பிரித்த) மென்குரு தேசத்திய கவிக்க	இவரி	{ இவனை தந்தையிருக் தும்
தேசத்தாத்தில் இருக்க		நினைத்தல்	{ ஆசாரியனைப்பிரித்திருத் தற்கு
		வது	{ காணாததை
		காம் அறியோம்	{ காம் அறியமாட்டோம்.

* * * இரும்பைப் பொன்னுக்குமாபோல ஆசாரியன் செய்யுமதேவபகாசம் கிஷ்டனுடைய கெஞ்சலை நன்றாகத் தோன்றுமாதலால் * நானுதல்வம் ஆசாரியனாகியே * என்று அந்நியவலையன் கொண்டு ஒரு கொடிப் பொருத்தம் விட்டுப் பிரியாமலிருக்க வேண்டியதாகும். தனின்; ஆயினும் பிரிக்கிருப்பார் கிலைநுண்டாகில் அவரிருப்புக்கு தேவது இன்னதென்று காம் அறியோம் என்கிறார். * பரபலபரமே தேவது * என்று வெடிகதாகக் சொல்லுககதி * ஏது யாம் அறியோம் * என்கிறார். தேவது என்னும் கட்சொல் ஏதுவெனத் திரிந்தது. (கக)

தன்னுரியனுக்குத் தூண்டிமைசெய்வது * அவன்
இக்காதேன்னிலிருக்கும்நான் — * அந்நே
ரறிந்துமதிவானையின்றி ஆசாரியனைப்
பிரித்திருப்பாரார், மனமேபேக. (கஉ)

தன் ஆரியனுக்கு	ஸ்வாசார்யனுக்கு		
தான் அமுலம் செய்வது	செஷபூதைய தான் வைக்கரியம் பண்ணுவதானது	அதில் ஆசை இறந்த	அந்த ஆசார்ய ஸ்வகாரியத்தின் குளி விலகாமல்
அவன் இரண்டு தன்னின் இருக்கும் நாள்	அவ்வாறியின் இவையிடுதி யில் அமுலத்தானியிருக்கூண்டபுறம் ;	ஆசாரியனை பிரித்தது இருப்பா ஆர்	ஆசாரியனைப் பிரித்தது பிரித்தோசரிடத்தில் வலிப்பாரு முன்கொ ?
அ கோர் அறிந்தும்	அந்த கொத்தின் அறிந்தாவதும்	மனமே பிபச	கொஞ்சே சொல்லு.

*** ஆசார்யன் பக்கத்தில் அறிந்தவர்களை வேட்குமளவே அவர்களுக்குக் கைக்கரியம் பண்ண வேணும்; அந்ததம் கேட்டுற தலைக்கட்டினவாதே வேறிடம் சென்று எங்கேயும் வரமுலாம் என்று நினைப்பது தகுதியுடையது; ஆசார்யன் இரத்தியத்தில் எழுந்திருக்கிறிருக்கும்மனையும் அது தினமும் கைக்கரியம் செய்கே னாததைப்பெறவேணும்மென்கிற காய்தாரத்தம் இவனும் வெளி விடப்பட்டதாயிற்று.

(கச)

ஆசாரியன் சிச்ச னுருயினைப்பெணுமவன் *
தேசாரும் சிச்சனைவன் சீவடிவை —* ஆசையுடன்
கோக்துமவனென்றும் நண்ணறிவைக் கேட்டுவைத்தும் *
ஆர்க்துமக்கோ நிர்வைகயரிதாம்.

(கக)

ஆசாரியன்	ஆசார்யனாவா	ஆசையுடன் கோர்க்து	முத்தியோடு பேணக் கூடவான்;
சிச்சன் ஆர் உயினா	செஷபூதைய ஆசார்யன ருபத்தை கோக்தியிருக்கக்கூடவன்.	வன்னும் தன் அறிவை	என்கிற இத்ததப்பமான விசேஷமாகத்ததை
பேணுமவன்	செஷபூதையோடு மாறித் தேஜஸைப் பொருத்தவ செஷபூதனை	கேட்டு வைத்தும்	(ஸ்ரீகங்காபுத்தூதி எனி லோ கேட்டுக் குந்தா னாகூட
தேச ஆரும் சிச்சன்	அவ்வாசார்யனுடைய திவ்யமகன வி க் த தை	அ கோர் நிர்வை	அவையிலில் சிஷ்டை யோடிருத்தவ
அவன் கோ வடிவை		ஆர்க்தும் அரித ஆம்	எப் படிப்பட்டவர்களுக் கும் அருமைப்பட்டவர்களுக்கும் [வரிதந்து.]

*** ஸ்ரீவசக்யபூதத்தில் மூன்றாம் பிரகாசத்திலும்—“ஆசார்யன் சிஷ்யனுடைய ஸவ ரூபத்தைப் பேணக் கூடவான்; சிஷ்யன் ஆசார்யனுடைய தேஜத்தைப் பேணக்கூடவான். இரண்டும் இருவர்களும ஸவரூபமாய்ப் பதவிக் கைக்கரிய முமாயிருக்கும். ஆசார்யனுக்கு தேஜஸ்க்குணம் ஸவரூபமாய்; சிஷ்யனுக்கு ஆதமகக்ஷணம் ஸவரூபமாய்” இவையாறியாக அருளிச் செய வப்பட்டனான ஸ்ரீ இண்கத்தின க்கே அருகைகிறதும். இவையத்த மிசேஷவகளைக் கேட்கவும் கேட்கிக்கவும் அதிகாரிகள் உளரேயன்றி அனுபவகவல்லவராயாவருமினவே பென்று அருமை உறினாயிற்று.

(கங)

பின்பழகரம்பெருமாள் சீயத் * பெருந்திவத்தில்
அன்பதுவமாற்று பிக்கவானசயினால் —* நம்பின்கை
கானவடிமைகள்செய யநினைவை கன்னெஞ்சே *
ஊமைறவேப்பொழுதுமேளர்.

(கக)

கடு சொல்லவரை

{ இடைவே சொல்லப்பட்ட
ட ஆஸ்திசாரகரை

நானும் தொடர்

{ எப்போதும் அதுவந்திப்
பாபக.

*** ஸ்ரீ வசகபூஷணத்தில் இரண்டாம் பிரகாசனத்தில் "அந்நுணு விஷயப்பாவனன் கேவலநாஸ்திகனைப்போலே; நஞ்சாகமான விஷயப்பாவனன் ஆஸ்திகநாஸ்திகனைப்போலே" இவ்யாதிபாக அருளிச் செய்தது இவர்கே அதுஸாரித்யம். சாஸ்தாததில ப்ராமாண்ய புத்தி விவ்ரமம் நானதோன்றியாகச் செய்து திரிதிறவன் வெறும் காஸ்திகனைப்படுவன். சாஸ்தா சங்கரை ப்ராமாணமாக இவ்வாறு ஆஸ்திகனைன்று சொல்லத்தக்கவனாயும், அந்த சாஸ்தாவதம பிலாபுடங்காமம் தோன்றினபடியே செய்து திரிவதுபற்றி காஸ்திகனைப்படுபுரிநு பாவன் ஆஸ்திக நாஸ்திகனைப்படுவன். ஆஸ்திகநாஸ்திக சமஸ்து அநுவாதகரீவாசனை ஸந்தாபித்து. (௧௮)

ஸித்ஸிங்க மஹிமை கூறுதல்.

நல்லமணமுள்ளதொன்றை கண்ணியிருப்பதற்கு *

நல்லமணமுண்டாம்கலமதுபோல் — "நல்ல

குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *

குணமதுவேயாம் சேர்த்திகொண்டு.

(௧௯)

கலை மணம் உள்ளது	{	செல்ல வாலிசையுடைய	{	நல்ல குணம் உடையோர்	{	ந. திருணசாலிகளை
ஒன்றை		தொரு வஸ்துவை		நகரமுடன்		ஸ. திருவாஸம் பன்னி பிரு
கலாவி இருப்பதற்கு		அணைநி ருக்கிற பொரு		கூடி இருப்பார்க்கு		ஸ. திருவாஸம் பன்னி பிரு
கலை மணம் உடையது	{	ஒரு சம	{	சேர்த்தி கொண்டு	{	அரத ஸம்பந்த வஸ்பவத்
		(வஸ்துவாகவததாலே)		அருள்		
		கலம் பரிமாறாண்டா		அருள்		
கலம் அது போல்	{	குணமுகிற க வராய்	{	அருள் குணம் ஆம்	{	அருள் கருணமே விரிவா
படி		படி		திரும.		

*** ஸ்ரீ வசகபூஷணத்தில் இரண்டாம் பிரகாசனத்தின் முடிவில் ப்ரபகதிகாசனபவைய நொரு அழகாக அருளிச்செய்துயருகிடத்து "அதுகாஸ்தாஸ்தாவாஸமும் ப்ரதிகாஸ்தாஸ்தாவாஸ நிடருத்தியும் ஸாதாசாஸ்யப்ரணாதநாஸ்தே வாததிகுரூபடி. பன்னிசிகொண்டு ப்ரகாகதவன்" எனறருளிச் செய்திருப்பதைத் திருவுள்ளம் பதறி இப்பாடலும் மேலிற்பாடலும் அருளிச் செய் வப்படுகின்றன. ஐஞ்சாஸ்தாஸ்தாவாஸ வனாககயல்ல அதுகாஸ்தாஸ்தாஸ்தாவாஸ ஸாதாசாஸ்யப்ரணாத நொடிப்பொழுதும் விட்டுப்பிரியாமலும், ஸாதாசாஸ்யப்ரணாதக் கொடுக்கவல்ல பிரதிகாஸ்தாஸ்தாவாஸ அஸாதாஸ்தாவாஸ கண்ணெடுத்துப் ப்ரகாமதும் வந்திக்கவேணும்மென்ற ஸ்ரீ வசகபூஷண திவ்யசாஸ்தாஸ்தாவாஸ தனாத வெளிவிட்டருளுகிறபடி.

"நல்லது போல்" "கலமது போல்" என்பன பாட பேதங்கள்.

(௨௦)

அஸித்ஸிங்கவாஸத்தின் வர்ஜநீயதைதையக்காட்டுதல்.

தீவகந்தமுள்ளதொன்றைச் சேர்த்திருப்ப தோனருக்கு *

தீவகந்தமேறும் திறமதுபோல் — "தீவ

குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *

குணமதுவேயாம் சேறிவகொண்டு.

(௨௧)

தீவ கந்தம் உள்ளது	{	செட்டகந்தமுடைய	{	தீவ கந்தம் இருப்பது ஒன்	{	அணைநி ருக்கும தான
ஒன்றை		தான பொரு உறை		தொரு		வொரு பொருளுக்கு
		வை				

நிய கத்தம் ஏதம் திரம் } வெட்டி நாத்தம் பற்றுகிற
அது போல் } தென்னை கியாயப்படி
நிய குணம் உகையோர் } தட்டைதறவாஸம் முடை
தகைகுடன் உடி } வர்களுக்கு
இருப்பாரக்கு }

செதிவு கொண்டு } அந்தச் சேர்க்கையினால்
அதுவே குணம் ஆம் } அந்தத் திய கு ண மே
விளைந்திடும்.

..... ஆதலால் தட்டைதறவாஸம் வர்ஜியம் என்று சேஷபூரணமாகக் கடவது. இப்படி
யே தீழ்ப்பாட்டிலும் சாதஸதவாஸமே கர்த்தவ்ய மென்பதாகப் பூரித்துக் கொள்வது. (எ)

பூர்வசநபூஷண தூர்வகர்களின் புன்மை கூறுதல்

முன்னோர்மொழிந்த முறைதப்பாமல்கேட்டு *
பின்னோர்க்குதாமதனைப் பேசாதே — * தம்நெஞ்சில்
தோற்றினதேசொல்லி யிதுகத்தவுபதேசவர
வாற்றதென்பர் * முர்க்கராவார். (எக)

முன்னோர் மொழிந்த } த்ருவகர்கள் அருளிச்
செய்தவற்றை
முறை தப்பாமல் கேட்டு } முறை வழுபாமே ஸதா
சாரியவண்ணிதானத்
தில் கேட்டுணர்ந்து
பின் துத்த } பின்பு அமை அப்படியே
மனனம் பண்ணி
தாம் அதனை பேசாதே } தாமதன் அதை அப்படி
யே பேசவேண்டியது
பாப்பதாயிருக்க அல்
லாம் பேசாமல்
தம் நெஞ்சில் } தமது உள்ளத்திலே

தோற்றினதே சொல்லி } தோற்றின தாக்தோன்றி
யர் த த ல் ளையே
சொல்லி
இது } "இந்த அர்த்தமே
சத்த ஸம்பந்தாய உபதே
சபரம்பணாயாய் வர
துற்றது" என்று.
பொய்யும் சொத்தும்
வாகளை
முர்க்கர் ஆவார். } முர்க்கரைத் தருத்தவர்
கள்.

..... வாராய்கோசரமான மதுரிமை வாய்ந்த பூர்வசநபூஷண திவ்ய சாஸநாத்நிலைப் பாரதி
பத்தி வறுதிக்கப் பார்ப்தமாயிருக்க, அது செய்யாததோடு இந்த சாஸநாத்நத்தங்களை தூஷிப்பா
ரும் சிலர் உண்டாயிருந்தார்கள். அவர்கள் முன்னோர்மொழிந்த முறை தப்பாமல் கேட்டவர்
களல்லர்; முன்னோர் மொழிந்த முறைப்படியே பேசவேண்டுமென்கிற விதம் கொண்டவர்களு
மல்லர். எதைப்பேசும் தாக்கோன்றியாகச் சொல்லுவார்கள். அங்கனம் சொல்லுவதோடு கிண
மல் தாம் ஸதாசார்ய பரம்பணாயாகக் கேட்டுப் பேசுவதாகவே பொய்சொல்லி உலகை வஞ்சிக்க
வும் வல்லவர்கள்; அவர்கள் ஸதாசார்யர்களை முர்க்கசென்று கடலாமல் தூஷிக்கவும் வல்லர்; அப்
படிப்பட்டவர்களையே முர்க்கர்களென்று விட்டுத் தொலைக்க வேண்டிய தொழிய அவர்கள் அபேச்
கக்கனாகக் கருதுபவர்களுக்கும் கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் கமசிலேய் என்று இப்பாட்டி
னால் தெரியவருகிக் செய்தாராயிற்று.

முன்னோர் மொழிந்த முறைதப்பாமல் கேட்டுச் சொல்லுகிறவர்களை "ந்ருட பூர்வக்குதோ
முர்க்கர்" என்று தூஷித்தால் அது ஏற்றகுமோ? பூர்வேப்ப: ச்ருதம்—பூர்வக்குதம்; ந்ருடம் பூர்வக்
குதம் வய்ய ஸ:—ந்ருடபூர்வக்குத:—முன்னோரிடம் கேட்டஸதையே, கிடமக வைத்துக்கொள்ளு
கிறவன் முர்க்கன் என்று அன்றாடிகே அபுத்தமாகச்சொல்லி தூஷித்தார் கிலர்; அக்கோ!
பூருவர்க்கிடத்தில் ச்ருதமானதை ந்ருடமாக வைத்துக்கொள்பவர் முர்க்ககல்லர்; பூருவர்
க்கிடத்தில் ஒன்றுக்கொன்றால் தாக்கோன்றியாகச் சொல்லிவிட்டு உலகை வஞ்சிப்பவரே முர்க்கர்
என்று மிகவும் புத்தமாவதும் ஸாஸமாகவும் அருளிச் செய்தாராயிற்று. (எக)

உபதேச நிகமனம்

பூருவசாரியர்கள் போதமனுட்டானங்கள் *
உறுவார் வார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர்—தேறி *
இருள்தருமாளுவத்தே வின்பமுற்றவாமும் *
தேருள்தருமா தேசிகனைச் சொந்து.

(எஉ)

(அஃமநியன்னை)

பூருவசாரியர்கள்	{ பூர்வசாரியர்களினு உடைய	தேருள் தரும்	{ கல்லினை உபகரித்த ருளவல்ல
போதம் அனுட்டானங் கள்	{ இவ்வாறுகூட்டானங்களை உடைய	மா தேசிகனை சென்றது	{ கெற்றது அசாரியனை அடிபணித்த
உறுவார்	{ எடுத்துச் சொல்லுகின்ற கருவான்களினுடைய	இருள்தருமா ளுவத்தே	{ இவ்விருள்தருமா ளுவத் திலே
வார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர் தேறி	{ பூரிவாறுகின்றவர்களை கீழ்க்கள் தெளிவுபெற்றது	இன்பம் உற்று வாரும்	{ ஆனந்தநீர்ப்பார்க்கைய வாழ்க்கை.

* * * கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்ன முரக்கர்களையும் அப்படிப்பட்டவர்களையுமும் கவடிகளை
யும் ஒரு பொருளாக மதியாமல், மட்டுமைய பூருவசாரியர்களுகிச்செய்த அச்சந்த கிரகமும்
கவியும் அவர்களது அனுட்டானங்களையும் எடுத்துரைக்கும் மதுரையர்களின் திருவாக்குக்
களையே நிதியாகக்கொண்டு ஒருகலம்முமின்றிக்கே ஸதாசாரியனை ஆச்சரித்து வாழப்பெறின்
அவர்களுக்கு இந்நிலம் இருள்தருமாளுவமாகத் தோற்றது; * கலமத்தமிழ்ந்தோர் நாடாகவே
தோற்றம்; * இந்நிலவேகமரமுச்சுவை பெற்றனும் வேண்டேன் என்று பரமபதத்தையும்
வெடுத்து இவ்வுலகத்திலேயே ஆனந்தமவமாக கெடுதலாள் வாழப்பெறலா முன்றலாது. (எஉ)

பயனுரைத்துத்தலைக்கட்டுதல்.

இந்தவுபதேசத்தினால்தன்னை *
சிறந்ததனிவாரும் சிந்திப்பவர் —* எந்தை
எதிராசரின்னருளுக் கென்னுமிலக்காதி *
சதிராக வாழ்ந்திலேந்தம்.

(எஉ)

இந்த உபதேசத்தின் கவியை தன்னை	{ உபதேசத்தின் மாலை வெண்ணுயித்தப்பிரபக் தனை	எந்தை எதிராசர்	{ கவியை வெம்பெருமானு ருடைய
காரும்	{ அதுதன்மும்	இன் அருளுக்கு என்றும் இவ்ரு ஆதி	{ பாமகிருபைக்கு என்னும் பாதசிரமாவ
கெந்த தனில்	{ உன்னத்தினுள்ளே	சிறர் ஆச	{ ஒரு குறைபுமின்றிக்கே செல்லம் பெரிய
கெதிப்பார் தாம்	{ கெந்தனை செய்யுமபர்கள்	வாழ்ந்திலவர்	{ வாழப்பெறுவர்கள்.

* * * எம்பெருமானார் திருமுள்ளத்திற்கு உகப்பான விஷயங்களையே கொடுத்த இயற்றி
யுள்ள இந்தச் சொல்லாலையச் சிந்தையிலே அணிந்து கொன்னுமவர்களுக்கு எம்பெருமானா
ருடைய பாமகிருபையே பேருருமென்று பவனருளிச்செய்து தலைக்கட்டினாராயிற்று.

எம்பெருமானார் எழுபத்திருவரு ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளை நியமித்தருளினவராதலால்
அந்தக்கணக்கிலே, எழுபத்திருவரு பாசாமக இத்திவ்வியப் பிரபத்தத்தை இயற்றியருள
வேனுமென்று மணவாள மாமுனிகள் திருவுள்ளம்பற்றியிருந்தாராம்; அப்போதுமாருணிகளையே
தெய்வமாகக்கொண்ட வெருமதுவாசாரியர் “மன்னுயிர்காளின்கே மணவாளமாமுனியன்” என்கிற
பாசாத்நைதப்பணித்து இந்தப்பாசாரம் உபதேசத்தினாலையோடு சேர்க்கிற அதுகாந்திக்கப்படு
மாது அருள்புரியவேனுமென்று பெரியபெருமான் திருவடிக்கிலே வணங்கியழிப்பட்டுப் பிரார்த்

பின்பழகாரம் பெருமான் } பின்பழகியபெருமான்மேல்
செயர் } செல்பவர்
பெரும் திவத்திலும் } பரமபத வாழ்த்தவையிலும்
அன்பு அது அறிவு } விருப்பநின்றதிகே
மிகக் குணவிலும் } பரமபத்தியோடு
(வாசகார்யாரண) கம்பின்
கம்பின்னாக்கு ஆன அடி } னாக்கு அனுபவமனை
வைகள் செய் } னை உம் உரியவர்களைச்
செய்யப்பெற்ற

அ சிலையை } அந்த சித்தகடையை
கல் கொஞ்சே } கல்வனமே!
கவனம் அற } குணவொன்று மின் வி
[பரிபூர்த்தியாக] }
எப்பொழுதும் ஓர் } அவ்வாறும் சிந்தனை
செய்வாயாக.

*** கம்பின்னை திருவடிவானில் ஆசரித்த வாழ்த்தவர்கள் பலர் இருந்தாறும். பின்பழகிய பெருமான் ஸ்ரீயர் என்னும் சித்தவர்க்கு இருந்த ஆசார்யப்ரேமம் ஒப்புபயந்தது; கம்பின்னை திருவடிவானிலே நித்யவாக்ஷரியம் செய்யப் பெற்றவனுமென்றே இவர் சில ஓளவுதற்கினை ஸ்ரீயர் ரித்துத் திருமேனியைப் போஷிக்க விருப்பம்வெண்ணுருந்தவர் என்பது கவனப்பதயில் விசயம். இவரைப்போல் கம்மால் இருக்கமுடியாமற்போனும் இவருடைய சித்தகடையைச் சித்தனை செய்ய வாவது பெற்றால் அதுவே காம் உஜ்ஜீயிக்குப் போதுமான தென்று காட்டினுராயிற்று. (கக)

ஆசாரியர்க ளனைவருமுன்னாசரித்த *
ஆசாரந்தன்னை யறியாதார் —* பேசுகின்ற
வார்த்தைகளைக்கேட்டு மருளாதே * பூருவர்கள்
சீர்த்தவிலைதன்னை நெஞ்சே சொர்.

(கஎ)

முன் ஆசாரியர்கள்	{ பூருவாசாரியர் செல்வா ரும் அனுட்டித்துப் போக்த அனுட்டானந்தை அறியப்பெருதவர்கள் கண்டபடிசொல்லுகின்ற	வார்த்தைகளை கேட்டு	பேச்சுக்களைக்கேட்டு
அனைவரும்		மருளாதே	மனம் திரியாமல்
ஆசரித்த		பூருவர்கள்	முன்னோருடைய
ஆசாரம் தன்னை		சீர்த்த விலை தன்னை	சிரிய சித்தகடையை
அறியாதார்		நெஞ்சே சொர்	{ மனமே! அனுவர்த்திக் கப் பார்.
பேசுகின்ற			

*** புதுகவத்துவம் கொண்டாடுஞ் சிலர் புதிது புதிதாகச் சில கடந்ததைகளைக் கைப் பற்றி 'இதைச் செய்யவேணும், இதை அனுட்டிக்க வேணும்' என்றிப்படி பேசவும் திருத்தவும் புறப்படுவார்கள்; கம்முடைய பூருவாசாரியர்களின் அனுட்டான முறைமைகளைத் தெரிந்து கொள் ளாதாருடைய அந்தப் பேச்சுக்களினால் மனம் திரியாமல் * செய்யாதனை செய்யோம் * என்றும் * மேலியல் செய்வனகள் * என்றும் ஆண்டாருளிக் செய்தவடியே பூர்வாறுஷ்டாக வரணியி லேயே வர்த்தித்தல் வேண்டுமென்று நியமித்தாசாயிற்று. (கஉ)

காத்திகரும்கற்கையின் கன்னெறிசொத்திகரும் *
ஆத்திகாத்திககுமாவிலரை —* ஓர்த்தநெஞ்சே
முன்னவரும்பின்னவரும் ஸர்க்கரெனலிட்டு * நடுச்
சொன்னவரை னாளும்நொடர்.

(கஅ)

காத்திகரும்	{ கால்திகர்களும் உயர்ந்த கால்திகர்களின் வன் கால்கள்தி வே படிந்தஆஸ்திகர்களும் ஆஸ்திகவான், திகர்களும் { ஆயெ இம்முன்று வகுப் பினைகளும்	ஓர்த்த	ஆசாய்த்துடனர்த்த
கல் கையின் கல் கொதி		நெஞ்சே	மனமே!
சேர் ஆத்திகரும்		முன்னவரும்	பின்ன
ஆத்திகாத்திகரும்		ரும்	{ முதலில் சொல்லப்பட்ட கால்திகர்களும், பித்தி சொல்லப்பட்ட ஆஸ் திகர்களும்
ஆம் இவரை		முன்கவர் மன விட்டு	{ திருத்த முடியாத முன் கர்கள் என்று அவர் காமிடத்திலே கை யுற்று

திக்க, அப்படியே பகலங்கியமனமாயிற்றென்று பெரியார் பாணிக்கை வேட்டிருக்கை. தூதர பற்றியே ளழுபந்துமுன்று பாட்டளயிலே தலைக்கட்டியுள்ளார் மாமுனிகள். அந்தப்பரசகம் அடுத்தவருவது. (எக)

மன்னுயிர்காளிங்கே மணவாளமாமுனிவன் *
பொன்னடியாரு செங்கமலப் போதுகளை—* உன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டல் அமானவனும் கம்மை *
கரத்தாலே தீண்டல் கடன். (எச)

மன் உயிர்கால் இங்கே	முழுக்காசேதன்களே ! இக்கலத்திலே	சிரத்தாலே தீண்டல்	தலைவிராலே ஸ்பர்சித்தப்பெற்றுள்
மணவாளமாமுனிகள்	மணவாளமாமுனி உனி ஊடைய	கம்மை	அப்படியிட்ட பச்சியம்
பெண் அடி ஆம்	திருவடிக்களாற்ற	அமானவன்	பெற்ற அன்மதாதி களை
செம் கமலம் போதுகளை	செத்தாணை மன்களை (இதனாலே கமக்குத் தரு கமென்று) பிரதிபத்தி பண்ணி	கரத்தாலே தீண்டலும் கடன்	அமானவனென்கிற திவ் யபுருஷன் தனது றுகளால் ஸ்பர்சிப்பதும் வியர்த்தமானும்.

*** ஆழ்வாசாசாரியர்களின் பெருமையைப் பேசுவதற்கென்றே பாங்கர அலந்தித்த இந்தப் பாபந்தரத்தினத்திலே ஆசார்ய ஸார்யபொன்மசான் கம்மைவாளமா முனிகளின் பெருமை வைப் பகரும் பாசாரமும் சேர்த்துக் குக்க வேண்டியது அவசியமாதலாலும், அஃது இதின் இவ்வா திருப்பது பெருவருணைமாரும்மாதலாலும் கடைபித்த மதறகீயர் இப்பாசாரத்தைச் சேர்த்து இப் பிசபந்தத்தைப் பூர்த்தி செய்தது மிகப் பொருத்தம்.

இக்கலத்தில் பந்தம் சிங்க முக்திபெறப் போகும் ஜீவாத்மாவுக்கு அங்கே அமானவகாஸ்பர் சம்பேருவதாகவும் அதுவே கிந்திய கிப்திச் செல்வங்களுக்கு முதலகந்த மென்றும் காஸ்தாங்கன் கடும். இக்கலத்தில் மணவாளமாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றார்க்கு இதனாலே அமா வகாஸ்பர்சத்தினம் மேம்பட்டதாதலால் அங்கே தனித்த அது வேண்டா என்றதாயிற்று. இதனால் மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்வயம் ஒப்புயர்வற்றதென்று விளக்கிற்று. ஆசார்யத்வ பூர்த்தியுள்ளது இவ்வாசாரியர்க்கேவாமத்தனை. (எச)

ஆழ்வாரொம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே காணம்.

